

Arrest

nr. 248 878 van 10 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

- In zake:
1. X
 2. X
handelend in eigen naam en hun hoedanigheid van wettelijke
vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X
 3. X
handelend in eigen naam en samen met X in hoedanigheid van wettelijke
vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 SINT-JOOST-TEN-NODE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in eigen naam en hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X en X, handelend in eigen naam en samen met X in hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de eerste, tweede en derde verzoekende partijen en hun advocaat P. DELGRANGE die tevens vierde verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak
De bestreden beslissing inzake P. G. B. Y., eerste verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, B.Y.P.G., verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 23 juni 1993 in Cali, departement Valle del Cauca, Colombia. U groeide op in Cali en woonde sinds uw geboorte steeds op hetzelfde adres in deze stad. U woonde er tot uw vertrek samen met uw ouders, C.H.P.Y. en M.I.G.O. (CG 1926373), uw zus N.I.P.G., uw minderjarige broer C. A. P. G. (8.952.170), uw partner L.A.V.P.(CG 1926409) en jullie tweejarige zoon S.V.P. (8.952.193). Na uw studies ging u aan de slag als automonteur, u richtte tevens een eigen zaak op genaamd Legion Motor in Cali.

Via uw grootmoeder langs vaderskant was uw familie in het bezit van een landgoed, een finca, in La Castilla, een landelijke gemeente niet ver van Cali. Uw grootmoeder was sinds lang erg sociaal geëngageerd en via haar raakte u tevens betrokken bij de sociale activiteiten die in La Castilla werden georganiseerd. Na de dood van uw grootvader en omwille van haar oplopende leeftijd, besloot uw grootmoeder haar sociaal engagement stop te zetten. U geraakte sinds 2015 à 2016 echter steeds meer betrokken als sociaal leider, in het weekend engageerde u zich voor de gemeenschap. U werkte samen met het gemeentelijk actiecomité van La Castilla en organiseerde voornamelijk activiteiten voor de jongeren van de gemeente. Zo zette u onder andere sportactiviteiten, culturele activiteiten en educatieve activiteiten op touw. Ook uw nicht, V.P.M. en haar echtgenoot waren sociaal geëngageerd. Zij was samen met haar echtgenoot actief in Buenaventura, departement Valle del Cauca. Jullie hadden echter niet vaak contact. In januari 2015 werd haar echtgenoot gedood, in mei 2015 werd ook zij om het leven gebracht omwille van haar sociaal leiderschap.

In mei 2019 vond u aan de finca een pamflet dat afkomstig was van de guerrillabeweging ELN, gericht aan alle inwoners van La Castilla. U besprak dat met de burens, zij hadden tevens allemaal hetzelfde pamflet ontvangen. U en uw familie wilden in het vervolg voorzichtig te werk gaan. U ging daaropvolgend echter door met het organiseren van sociale activiteiten voor de gemeenschap. Op zondagochtend 3 november 2019, ging u samen met uw jongere broer, uw vader en een oom naar de finca van de familie in La Castilla om er de dieren te voederen. Deze finca werd in wezen nooit permanent bewoond, maar werd voornamelijk gebruikt als een buitenverblijf voor de familie. Toen u en uw vader bij het kippenhok kwamen, merkten jullie tot jullie verbazing een boodschap op, die was aangebracht op de muren van het kippenhok met rode graffiti. In het groot stond te lezen: "Ga weg of we vermoorden jullie, Aguilas Negras AUC". Niet veel later kwam ook uw oom aangelopen, die tevens de boodschap te zien kreeg. Uw jongere broer bleef steeds in de finca en heeft nooit de waarschuwing op het kippenhok gezien. Jullie waren erg geschrokken en beseften dat het ging om een kwestie van leven of dood. U besloot dan foto's te nemen van dit opschrift als bewijsmateriaal. Vervolgens gaven jullie snel de dieren te eten en sloten jullie de finca af. Na deze dag is er nooit meer iemand van de familie teruggekeerd naar het landgoed. Jullie namen contact op met de buurman van de boerderij naast die van jullie, L., aan wie jullie vervolgens de dieren overlieten en aan wie jullie vroegen om op te ruimen. Uw vader, uw oom en uzelf kwamen overeen om nooit aan iemand anders te vertellen wat jullie juist aangetroffen hadden. Jullie wilden de andere familieleden niet ongerust maken of hen angst bezorgen. Op dinsdagochtend 5 november 2019 trof u een pamflet aan wanneer u uw zaak opende. Op de grond lag een bedreiging die afkomstig was van de Aguilas Negras en waarin u rechtstreeks werd aangesproken. In die brief werd tevens gezegd dat de Aguilas Negras voortaan aanwezig zouden zijn in La Castilla, dat u omwille van uw sociale activiteiten behoort tot de guerrillagroeperingen en dat u een som van 50 miljoen peso's moest betalen. U raakte in paniek en vertelde dit tegen uw collega, maar u besloot toch om de zaak die dag te openen aangezien er behoorlijk wat afspraken ingeboekt stonden en jullie veel werk voor de boeg hadden. De volgende dag, op 6 november 2019, ging u langs bij La Fiscalia om aangifte te doen van de bedreigingen die u had ontvangen. U besloot daarentegen om niets van dit alles te zeggen tegen de rest van uw familie. De volgende dagen begon u te zoeken naar mogelijkheden om Colombia te verlaten en de reis in orde te brengen.

Op 8 november besloot u om uw ouders in te lichten over het pamflet dat u had ontvangen in uw zaak. Uw moeder, actief bij de Junta de Accion in de wijk, was op dat ogenblik tevens nog niet op de hoogte van het opschrift dat u en uw vader aan de finca hadden aangetroffen op 3 november. Die avond vertelde u alles aan uw moeder en bracht u tevens uw vader op de hoogte van de meest recente bedreiging, het pamflet. U had die dag reeds alle nodige opzoekingswerk verricht en had al vliegtuigtickets op het oog, u wachtte enkel nog op hun goedkeuring. Er werd vervolgens beslist dat jullie zouden vertrekken en de dag nadien reserveerde u de tickets.

Tegen uw jongere broer en uw partner zei u dat u een vakantie had geboekt en dat jullie een toeristische rondreis zouden maken in Europa. Uw vader en uw zus, op dat ogenblik op vakantie in Aruba, bleven in Cali wonen.

Op 14 november 2019 verliet u samen met uw moeder (CG 1926373), uw jongere broer, uw partner (CG 1926409) en jullie zoontje Colombia en reisden jullie met het vliegtuig via Panama en Amsterdam naar België. Jullie kwamen de volgende dag, op 15 november 2019, aan in Brussel. Een dag later besloot u om in het hotel uw partner op de hoogte te brengen van alles wat er gebeurd was en haar de echte reden waarom jullie Colombia hadden verlaten, te vertellen. Vervolgens deden jullie op 18 november een verzoek om internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar Colombia vreest u dat de Aguilas Negras gevolg zullen geven aan de bedreigingen die ze aan uw adres maakten, dat zij u zullen doden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, het boekingsoverzicht en factuur van de vliegtuigtickets waarmee u en uw familie naar België zijn gereisd, een registratie van onroerend goed betreffende de finca van de familie in La Castilla, een uittreksel van het register van koophandel betreffende uw zaak Legion Motor, een certificaat vanwege de kamer van koophandel Cali, een document betreffende de oprichting van uw zaak Legion Motor, een kopie van de overlijdensakte van uw nicht V.P.M., een kopie van een certificaat over uw sociaal werk, een certificaat betreffende het lidmaatschap van uw moeder bij de Junta de Accion Comunal in de wijk Pasoancho, een certificaat betreffende de vakbondsactiviteiten van uw vader, foto's van een bedreiging aangebracht aan de finca, een pamflet vanwege de Aguilas Negras, een pamflet vanwege de ELN, een kopie van een aangifte bij La Fiscalia en een aantal nieuwsartikels en statistieken over sociale leiders in Colombia. Uw moeder, M.I.G.O. (CG 1926373), legde tevens haar paspoort en identiteitskaart voor, alsook het paspoort en de identiteitskaart van uw jongere broer C.A.P.G. voor. Daarnaast legde ze een arbeidscontract neer van haar tewerkstelling in België. Uw partner, L.A.V.P. (CG 1926409), legde eveneens haar paspoort, het paspoort van jullie zoon S.P.V., en haar identiteitskaart voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud op het CGVS komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de Aguilas Negras, een gewapende groepering die u tevens twee keer zou bedreigd hebben omwille van uw activiteiten als sociaal leider (CGVS, p. 14, p. 26). U vreest tevens dat deze groepering ook uw familieleden zou willen viseren. Het CGVS dient echter vast te stellen dat noch uw profiel als sociaal leider, noch de bedreigingen die u omwille van uw vermeende sociaal leiderschap zou hebben ontvangen, kunnen overtuigen. Zowel bij het profiel dat u zichzelf aanmeet, zijnde sociale leider in de gemeenschap La Castilla, als bij de bedreigingen die u zou hebben ontvangen, kan het CGVS uitgelezen twijfels plaatsen betreffende uw geloofwaardigheid.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat wat u aanhaalt, het organiseren van verschillende activiteiten voor jongeren (CGVS, p. 16), niet noodzakelijk beschouwd kan worden als een vorm van sociaal leiderschap. Van een sociaal leider kan duidelijk leiderschap worden verwacht, alsook een niet-aflatende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap en een blijkende motivatie.

Vanuit die optiek mag het opmerkelijk genoemd worden dat uw partner, met wie u reeds sinds 2011 een koppel vormt en met wie u samen een zoontje opvoedt (CGVS, p. 6-7), tijdens haar persoonlijk onderhoud in wezen weinig kan vertellen over uw vermeend sociaal leiderschap.

Zo kan zij niet zeggen met wie u juist zou hebben samengewerkt of indien u diende te rapporteren aan een leidinggevende (CGVS L.A.V.P., p. 13, p. 15). L. kan tevens niet zeggen hoe u juist bepaalde

activiteiten organiseerde en hoe u concreet uw leiderschap zou hebben aangepakt (CGVS L.A.V.P., p. 14). Meer nog, uw partner verklaart dat zij in wezen nooit gemerkt heeft dat u zich ooit thuis heeft beziggehouden met uw sociaal leiderschap en het organiseren van bepaalde activiteiten. Indien u werkelijk over een duidelijk profiel als sociaal leider zou beschikken, kadert het allerm minst in een logisch geheel dat u dit belangrijk aspect van uw leven niet meer in detail gedeeld zou hebben met uw levenspartner. Bovendien verklaart L. dat zij reeds gedurende heel haar leven op de hoogte was van de algemene situatie in Colombia en het feit dat sociale leiders er veel te lijden hebben (CGVS L.A.V.P., p. 11). Vanuit dat oogpunt is het merkwaardig dat zij vervolgens aangeeft dat ze zich wezenlijk nooit eerder angstig heeft gevoeld naar aanleiding van uw activiteiten (CGVS, p. 15-16). Indien u werkelijk een prominent sociaal leider zou geweest zijn in uw land van herkomst, kan enigszins worden verwacht dat de problematiek hier rond tot meer conversatie zou leiden tussen u en uw partner. Dat zij echter aangeeft dat ze ten aanzien van u en uw activiteiten nooit eerder een vrees koesterde hoewel de algemene situatie voor sociale leiders welbekend was, doet afbreuk aan uw verklaringen omtrent uw sociaal leiderschap en laat het CGVS toe te vermoeden dat uw voorgemeten profiel als sociaal leider in wezen een grove overschatting blijkt te zijn.

Daarenboven stelde u na de vermeende bedreigingen aan uw adres, gedrag dat in wezen niet verenigbaar lijkt te zijn met het gedrag dat men van een sociaal leider mag verwachten in dergelijke situaties. Zo mag het verbazen dat u, die beweert reeds zijn hele leven sociaal geëngageerd te zijn, zich reeds sinds lang inzette voor de gemeenschap en concreet reeds sinds een vijftal jaar zichzelf sociaal leider noemt (CGVS, p. 5, p. 16), zonder ook maar enige twijfel op een zeer korte tijdspanne en zonder iemand in te lichten uw leven in Colombia zou achterlaten. Dergelijk gedrag lijkt geenszins in overeenstemming te brengen met het door u voorgehouden profiel als sociaal leider. Indien u werkelijk dermate veel zou hebben betekend voor uw gemeenschap en werkelijk in die mate het sociaal leiderschap zou hebben opgevat, mag het op zijn minst opmerkingswaardig worden genoemd dat u binnen een tijdspanne van een tiental dagen uit het land bent vertrokken zonder ook maar enige waarschuwing omtrent rondgaande bedreigingen te uiten naar de gemeenschap toe (CGVS, p. 21; CGVS L.A.V.P., p. 21; CGVS M.I.G.O., p. 18, p. 21). U bracht enkel uw familie op de hoogte, zij het grotendeels na de feiten (zie infra), alsook legde u een klacht neer bij La Fiscalía (zie tevens infra). Van een sociaal leider kan echter enigszins verwacht worden dat hij begaan is met de leden van de gemeenschap, alsook met het lot van andere sociale leiders en de personen met wie hij samenwerkt. Vanuit die optiek mag het verbazen dat u nooit de mensen met wie u als sociaal leider zou hebben samengewerkt heeft ingelicht over de bedreigingen die u zou hebben ontvangen, daar dit tevens voor hen ingrijpende gevolgen zou kunnen gehad hebben, alsook dat u nooit concrete bescherming heeft gezocht voor deze gemeenschap. U en uw familie schuiven uzelf naar voren als een sociaal leider, maar het gedrag dat u zou hebben gesteld nadat u bedreigd zou zijn geweest, kan allerm minst overtuigen vanuit de intrinsieke karakteristieken van sociaal leiderschap.

Volledigheidshalve kan omtrent uw vermeend profiel als sociaal leider worden toegevoegd dat u niet in staat blijkt te zijn om ter staving van uw beweringen afdoende documentatie voor te leggen die een dergelijk profiel zou kunnen aantonen. Het certificaat dat u voorlegt (zie document 10 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) kan in deze niet overtuigen. Het betreft namelijk een kopie van een certificaat waarvan uit uw verklaringen blijkt dat u het niet zelf, maar via een vriend, bekam bij een politie-inspectrice nadat u reeds Colombia verlaten had (CGVS, p. 17-18). Het CGVS kan zich bijgevolg, tevens in het licht van bovenstaande vaststellingen, niet van de indruk ontdoen dat het in wezen gaat om een post factum gesolliciteerd stuk, bedoeld om uw asielrelaas op te smukken. Wat er ook van zij, dit certificaat kan niet afdoende bewijswaarde bieden om de door u aangehaalde beweringen te staven. Dit alles draagt bij tot de conclusie dat het CGVS een negatieve beoordeling dient te maken over de geloofwaardigheid van het u aangemeten profiel als sociaal leider.

Daarnaast kunnen ook de vermeende bedreigingen die u zou hebben ontvangen, het opschrift vanwege de Aguilas Negras aan de finca en het pamflet dat onder de deur van uw autozaak zou zijn geschoven, onmogelijk bestempeld worden als zijnde geloofwaardig. Om te beginnen kan daaromtrent worden opgemerkt dat de bewijzen die u aanlevert ter staving van uw verklaringen omtrent de vermeende bedreigingen, namelijk foto's van het opschrift en het desbetreffende pamflet (zie documenten 13 & 14 in de groene farde van het administratief dossier), niet als afdoende kunnen worden beschouwd. Wat de door u neergelegde foto's van de graffiti aan de finca betreft, dient te worden gesteld dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Aan het voorgelegde dreigpamflet, dat afkomstig zou zijn vanwege de Aguilas Negras, kan eveneens geen afdoende bewijswaarde worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en

op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst te fabriceren, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Ook de aangifte die u deed bij La Fiscalía (zie document 16 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) is geenszins in staat om de bovengenoemde vermeende bedreigingen aannemelijk te maken. De inhoud van deze aangifte kan niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, eenieder kan namelijk eender welke verklaring afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het bovendien te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

Wat betreft de aangifte bij het openbaar ministerie kunnen tevens nog een aantal opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst dient het CGVS vast te stellen dat u tegenover La Fiscalía nergens verklaart dat u een sociale leider zou zijn, nergens maakt u melding van het feit dat u sociaal geëngageerd zou zijn geweest voor de gemeenschap. Ook wanneer men u bij La Fiscalía expliciet vraagt naar wie u vermoedt dat de bedreigingen zou hebben geuit, stelt u dat u niemand verdenkt aangezien u geen vijanden heeft. Het mag verbazen dat u het in die context nalaat om uw sociaal leiderschap naar voren te brengen, alsook dat u geen verdere bescherming heeft gezocht, hetgeen wederom bijdraagt aan bovenstaande vaststellingen, namelijk dat uw profiel als zijnde sociaal leider niet kan overtuigen. In Colombia kunnen sociale leiders immers bepaalde bijzondere bescherming aanvragen bij de Unidad Nacional de Protección (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Deze eenheid heeft onder andere de specifieke doelstelling om bescherming te bieden aan personen die in Colombia bijdragen aan de gemeenschap, waaronder in het bijzonder sociale leiders. U deed nooit beroep op dergelijke nationale beschermingsmogelijkheden. Integendeel, u verliet Colombia reeds een week nadat u de klacht bij La Fiscalía had ingediend en heeft op geen enkele manier nog eventueel verder onderzoek opgevolgd buiten het contacteren van een collega in de autozaak (CGVS, p. 23). Uit uw verklaringen kan tevens het vermoeden worden afgeleid dat de aangifte bij het openbaar ministerie louter een post factum gesolliciteerd stuk is om uw relaas op te smukken. Het hoeft weinig verder betoog dat bovenstaande vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling laten komen te staan.

Bovendien is het belangrijk om op te merken dat u de desbetreffende vermeende bedreigingen, waarin ook uw familie werd betrokken (CGVS, p. 14, p. 20), niet heeft gemeld aan uw partner, maar dat u L. pas nadat jullie reeds in België waren aangekomen heeft ingelicht over alle gebeurtenissen (CGVS, p. 23, p. 24-25; CGVS L.A.V.P., p. 18-19; CGVS M.I.G.O., p. 22-23). Deze vaststelling ondermijnt op onomkeerbare wijze de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven asielmotieven. Indien er werkelijk ernstige bedreigingen aan uw adres werden geuit en indien u werkelijk een gegronde vrees koesterde dat men u en uw familie iets zou willen aandoen, kan het allerminst overtuigen dat u uw partner daarvan niet op de hoogte bracht.

Voor jullie Colombia verlieten, bracht u met andere woorden op geen enkel moment een waarschuwing aan of maande u op geen enkel moment aan tot voorzichtigheid, maar liet u uw partner simpelweg zonder enige voorzorgsmaatregelen haar normale leven leiden (CGVS L.A.V.P., p. 19). Het mag verbazen dat u uw liefdespartner niet in vertrouwen heeft genomen en dat u, indien er werkelijk gevaar dreigde, haar op geen enkele manier in bescherming heeft genomen. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u L. haar laatste dagen in Colombia op een blijde en onbezorgde manier wilde laten doorbrengen (CGVS, p. 25), kan niet overtuigen aangezien dit gedrag fundamenteel tegenstrijdig is met de door u aangehaalde vrees. Ook het feit dat u denkt dat L. misschien niet zou zijn willen vertrekken indien ze de waarheid kende (CGVS, p. 25), doet onvermijdelijk afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Vervolgens wenst het CGVS aan te stippen dat ook u persoonlijk na het ontvangen van het vermeende dreigpamflet eenvoudigweg verderging met uw dagdagelijkse bezigheid. U ging, met uitzondering van een dagje vakantie om de aangifte in te dienen bij La Fiscalía, tot een tweetal dagen voor uw vertrek steeds werken in uw autozaak Legion Motor, nota bene op diezelfde plaats als waar het pamflet zou zijn aangekomen (CGVS, p. 6, p. 21). Dit getuigt niet bepaald van een acute en gegronde vrees wat u betreft. Ook uw vader, die tevens de boodschap aan de finca had aangetroffen (CGVS, p. 14, p. 18), woont nog steeds in dezelfde omgeving in Cali (CGVS, p. 22).

Dat hij ondergedoken zou leven (CGVS, p. 9, p. 22), lijkt weinig geloofwaardig. Hij werkt namelijk tot op heden al reeds drieëntwintig jaar bij hetzelfde overheidsbedrijf en is er tevens lid van de vakbond, hetgeen niet onmiddellijk veel discretie met zich meebrengt (CGVS, p. 7, p. 8, p. 13; zie ook document 12 in de groene farde van het administratief dossier). Bovendien geeft u aan dat uw autozaak tot op heden nog steeds open is en klanten ontvangt (CGVS, p. 21), maar dat er na het vermeende dreigpamflet op 5 november 2019 nooit meer iets vernomen is van de Aguilas Negras of andere

dergelijke groeperingen (CGVS, p. 26). Dit wordt tevens bevestigd door uw moeder (CGVS M.I.G.O., p. 23). Dat er na jullie vertrek nooit meer enige opvolging blijkt geweest te zijn en er op geen enkele manier door de Aguilas Negras verder werd gevraagd naar de zogenaamd eerder geëiste 50 miljoen Colombiaanse peso's, een behoorlijk bedrag, doet bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden bedreigingen.

Wat daarnaast het pamflet vanwege de ELN betreft, dat iedereen in de gemeenschap La Castilla in de periode mei 2019 zou hebben bereikt (CGVS, p. 13, p. 15), kan worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u ten gevolge van dit zogenaamd pamflet een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade, zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren. Zoals aangehaald zou het in deze gaan om een pamflet met een algemene boodschap, dat niet persoonlijk naar u was gericht. Uit uw verklaringen blijkt bovendien nergens dat dit eenmalige pamflet ook maar enige noemenswaardige gevolgen met zich mee heeft gebracht of dat er ooit nog iets van de ELN werd vernomen (CGVS, p. 13). Uw partner blijkt bovendien niet eens op de hoogte van deze boodschap, daar zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangeeft dat voor zover zij weet, er enkel twee bedreigingen zijn aangekomen, namelijk de boodschap aan de finca en het dreigpamflet dat u onder de deur van uw zaak zou hebben aangetroffen (CGVS L.A.V.P., p. 21). Het CGVS verwijst met betrekking tot dit pamflet daarnaast eveneens naar de hierboven reeds uitgeschreven redenering dat aan een dergelijk pamflet, naar analogie met het vermeende pamflet vanwege de Aguilas Negras, weinig bewijswaarde kan worden toegekend omwille van de mogelijke manipuleerbaarheid ervan. Dit alles draagt bij tot het feit dat het CGVS gegronde twijfels kan plaatsen bij de ernst en geloofwaardigheid van dit algemene pamflet, alsook dat hieruit volgend geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde kan worden vastgesteld.

Volledigheidshalve wordt door het CGVS nog bijkomend vermeld dat in de mate dat uw moeder in de rand van haar asielrelaas verwijst naar het feit dat zij tevens een sociaal leider zou zijn geweest in Colombia (CGVS M.I.G.O., p. 14-15), dient te worden aangestipt dat een loutere verwijzing naar een vermeend risicoprofiel niet kan volstaan. De vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of het reëel risico op ernstige schade, zoals aangegeven in de definitie van subsidiaire bescherming, dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. Uw moeder geeft tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS duidelijk aan dat zij nooit een gerichte bedreiging van een dergelijke groepering ontvangen heeft, noch dat iemand anders van de gemeenteraad waarvan ze lid was ooit dergelijke dreigboodschappen ontvangen heeft (CGVS M.I.G.O., p. 20). Ook bij de dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw moeder dat ze zelf nooit persoonlijk bedreigd werd (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tevens dient te worden opgemerkt dat ook in haar geval de term sociaal leider niet adequaat blijkt te zijn. Colombia telt talloze gemeenteraden, de zogenaamde Junta de Accion, met talloze leden. Louter een dergelijke betrokkenheid kan geenszins ondergebracht worden onder sociaal leiderschap.

Dat ook uw moeder, net zoals u (zie tevens supra), aan haar medeleden nooit de ware toedracht voor vertrek meedeelde, maar eenvoudigweg aankondigde dat ze een tijdlang naar het buitenland zou gaan zonder verdere uitleg verschaffen (CGVS M.I.G.O., p. 15), doet eveneens afbreuk aan de ernst van haar engagement. Ook in haar geval kan het niet overtuigen dat zij geen waarschuwingen zou uiten naar de gemeenteraad toe dat er bedreigingen vanwege een gewapende groepering de ronde deden. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat zij omwille van haar activiteiten een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren.

Als laatste kan worden toegevoegd dat u geenszins kan aantonen dat u naar aanleiding van de dood van uw nicht en haar echtgenoot enige vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren. U legt een kopie van de overlijdensakte van V.P.M. neer, hetgeen bevestigt dat zij op de door u vooropgestelde datum in mei 2015 kwam te overlijden (CGVS, p. 11-12, p. 25; zie document 9 in de groene farde van het administratief dossier). Het CGVS dient echter aan te stippen dat u aan de hand van dit document op geen enkele manier kan aantonen dat het in deze gaat om uw nicht en dat zij in wezen op een gewelddadige manier om het leven werden gebracht.

Daarnaast brengt u geen enkel verder bewijs aan dat V. actief zou zijn geweest als sociaal leider in Buenaventura en dat zij ten gevolge van haar sociaal leiderschap werd gedood. Bovendien merkt het CGVS op dat wanneer u naar aanleiding van de vermeende naar u gerichte bedreigingen aangifte ging doen bij La Fiscalía, nergens melding maakte van desbetreffende gebeurtenissen omtrent uw nicht (zie document 16 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Wanneer men u die dag bij het openbaar ministerie vraagt of iemand anders van uw familie ooit werd bedreigd, antwoordde u beslist dat voor zover u wist, dat niet het geval was. Het CGVS kan bijgevolg ernstige

twijfels plaatsen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het sociaal leiderschap en de moord op uw nicht. Wat er ook van zij, zowel u als uw partner en uw moeder geven duidelijk aan dat jullie eigenlijk in wezen voor haar dood weinig contact hadden met V. (CGVS, p. 12, p. 25; CGVS M.I.G.O., p. 23; CGVS L.A.V.P., p. 16). U zou tevens al ruim tien jaar niet meer met haar hebben samengewerkt en zij zou voornamelijk geopereerd hebben in Buenaventura, waardoor geenszins kan worden aangenomen dat u ten gevolge van de door u beschreven gebeurtenissen in 2015 enige vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Colombia.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten en die van uw partner (CG 1926409), uw moeder (CG 1926373), uw broer C.A.P.G. en uw zoontje S.P.V. betreft, jullie paspoorten en identiteitskaarten, dient het CGVS op te merken dat jullie identiteit in wezen niet wordt betwist. Het arbeidscontract van uw moeder, dat haar tewerkstelling in België aantoont, is in wezen niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Diezelfde redenering kan gemaakt worden voor het boekingsoverzicht en de factuur van de vliegtuigtickets, alsook voor het document betreffende de registratie van de finca in La Castilla als onroerend goed. De documenten betreffende uw autozaak Legion Motor, een oprichtingsbewijs, een uittreksel van het register van koophandel en een certificaat vanwege de kamer van koophandel te Cali, zijn in wezen louter administratieve documenten die geen toegevoegde waarde vormen ter staving van uw asielsrelaas. Wat betreft het certificaat vanwege de politie-inspectrice betreffende uw sociaal leiderschap en het certificaat betreffende het lidmaatschap van uw moeder bij de Junta de Accion Comunal, verwijst het CGVS naar de hierboven uitgeschreven motivering, namelijk dat u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in geslaagd bent om uw profiel als sociaal leider, noch dat van uw moeder, aannemelijk te maken. Het certificaat betreffende het vakbondslidmaatschap van uw vader in Cali, kan in wezen niet gelinkt worden met de door u naar voren geschoven asielmotieven. Met betrekking tot de overlijdensakte van V.P.M., merkt het CGVS op dat er ten gevolge van deze gebeurtenis geen vrees voor vervolging in uw hoofde kan worden vastgesteld (zie supra).

De foto's van de opschriften vanwege de Aguilas Negras aan de finca in La Castilla, het pamflet vanwege de ELN en het pamflet vanwege de Aguilas Negras kunnen bovendien niet overtuigen (zie supra). Het CGVS dient op te merken dat wat de aangifte bij La Fiscalia betreft, dit document geenszins in staat bleek te zijn om uw verklaringen omtrent uw asielmotieven te ondersteunen (zie tevens supra). De nieuwsartikels die u voorlegt en de statistieken betreffende sociale leiders in Colombia die u aanbrengt, beschrijven vervolgens een algemene situatie in uw land van herkomst die u zoals hierboven reeds beschreven, niet heeft kunnen doortrekken naar een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade wat u betreft.

Op 3 augustus 2020 ontving het Commissariaat-generaal via een mailbericht van uw advocaat enkele opmerkingen met betrekking tot de inhoud van de notities van uw persoonlijk onderhoud, van het persoonlijk onderhoud van uw moeder en van dat van uw partner (zie administratief dossier). Deze opmerkingen werden meegenomen in de algemene beoordeling doch zijn inhoudelijk niet van die aard dat ze een ander licht op de genomen beslissing kunnen werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van 7 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombie_situation_securitaire_20180607.pdf, en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf, blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander (regio Catatumbo), Arauca, de Pacific regio (Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco), Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 slechts 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen 458 burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld is bijgevolg zeer beperkt in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, namelijk 50 miljoen in 2019 <http://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population/>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, de Pacific regio, Antioquia, Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing in zake V. P. L. A, tweede verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, L.A.V.P., verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 9 oktober 1992 in Cali, departement Valle del Cauca, Colombia. In 2011 leerde u uw partner kennen, B.Y.P.G. (CG 1926374), en in 2016 trok u in bij zijn familie in Cali. Samen met B. voedt u een zoontje op, S.P.V.. Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw partner, B.Y.P.G. (CG 1926374), u baseert zich immers op identiek dezelfde asielmotieven:

"U, B.Y.P.G., verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 23 juni 1993 in Cali, departement Valle del Cauca, Colombia. U groeide op in Cali en woonde sinds uw geboorte steeds op hetzelfde adres in deze stad. U woonde er tot uw vertrek samen met uw ouders, C.H.P.Y. en M.I.G.O. (CG 1926373), uw zus N.I.P.G., uw minderjarige broer C.A.P.G. (8.952.170), uw partner L.A.V.P.(CG 1926409) en jullie tweejarige zoon S.V.P. (8.952.193). Na uw studies ging u aan de slag als automonteur, u richtte tevens een eigen zaak op genaamd Legion Motor in Cali.

Via uw grootmoeder langs vaderskant was uw familie in het bezit van een landgoed, een finca, in La Castilla, een landelijke gemeente niet ver van Cali. Uw grootmoeder was sinds lang erg sociaal geëngageerd en via haar raakte u tevens betrokken bij de sociale activiteiten die in La Castilla werden georganiseerd. Na de dood van uw grootvader en omwille van haar oplopende leeftijd, besloot uw grootmoeder haar sociaal engagement stop te zetten. U geraakte sinds 2015 à 2016 echter steeds meer betrokken als sociaal leider, in het weekend engageerde u zich voor de gemeenschap. U werkte samen met het gemeentelijk actiecomité van La Castilla en organiseerde voornamelijk activiteiten voor de jongeren van de gemeente. Zo zette u onder andere sportactiviteiten, culturele activiteiten en educatieve activiteiten op touw. Ook uw nicht, V.P.M.en haar echtgenoot waren sociaal geëngageerd.

Zij was samen met haar echtgenoot actief in Buenaventura, departement Valle del Cauca. Jullie hadden echter niet vaak contact. In januari 2015 werd haar echtgenoot gedood, in mei 2015 werd ook zij om het leven gebracht omwille van haar sociaal leiderschap.

In mei 2019 vond u aan de finca een pamflet dat afkomstig was van de guerrillabeweging ELN, gericht aan alle inwoners van La Castilla. U besprak dat met de burens, zij hadden tevens allemaal hetzelfde pamflet ontvangen. U en uw familie wilden in het vervolg voorzichtig te werk gaan. U ging daaropvolgend echter door met het organiseren van sociale activiteiten voor de gemeenschap. Op zondagochtend 3 november 2019, ging u samen met uw jongere broer, uw vader en een oom naar de finca van de familie in La Castilla om er de dieren te voederen. Deze finca werd in wezen nooit permanent bewoond, maar werd voornamelijk gebruikt als een buitenverblijf voor de familie. Toen u en uw vader bij het kippenhok kwamen, merkten jullie tot jullie verbazing een boodschap op, die was aangebracht op de muren van het kippenhok met rode graffiti. In het groot stond te lezen: "Ga weg of we vermoorden jullie, Aguilas Negras AUC". Niet veel later kwam ook uw oom aangelopen, die tevens de boodschap te zien kreeg. Uw jongere broer bleef steeds in de finca en heeft nooit de waarschuwing op het kippenhok gezien. Jullie waren erg geschrokken en beseften dat het ging om een kwestie van leven of dood. U besloot dan foto's te nemen van dit opschrift als bewijsmateriaal. Vervolgens gaven jullie snel de dieren te eten en sloten jullie de finca af. Na deze dag is er nooit meer iemand van de familie teruggekeerd naar het landgoed. Jullie namen contact op met de buurman van de boerderij naast die van jullie, L., aan wie jullie vervolgens de dieren overlieten en aan wie jullie vroegen om op te ruimen. Uw vader, uw oom en uzelf kwamen overeen om nooit aan iemand anders te vertellen wat jullie juist aangetroffen hadden. Jullie wilden de andere familieleden niet ongerust maken of hen angst bezorgen.

Op dinsdagochtend 5 november 2019 trof u een pamflet aan wanneer u uw zaak opende. Op de grond lag een bedreiging die afkomstig was van de Aguilas Negras en waarin u rechtstreeks werd aangesproken. In die brief werd tevens gezegd dat de Aguilas Negras voortaan aanwezig zouden zijn in La Castilla, dat u omwille van uw sociale activiteiten behoort tot de guerrillagroeperingen en dat u een som van 50 miljoen peso's moest betalen. U raakte in paniek en vertelde dit tegen uw collega, maar u besloot toch om de zaak die dag te openen aangezien er behoorlijk wat afspraken ingeboekt stonden en jullie veel werk voor de boeg hadden. De volgende dag, op 6 november 2019, ging u langs bij La Fiscalia om aangifte te doen van de bedreigingen die u had ontvangen. U besloot daarentegen om niets van dit alles te zeggen tegen de rest van uw familie. De volgende dagen begon u te zoeken naar mogelijkheden om Colombia te verlaten en de reis in orde te brengen.

Op 8 november besloot u om uw ouders in te lichten over het pamflet dat u had ontvangen in uw zaak. Uw moeder, actief bij de Junta de Accion in de wijk, was op dat ogenblik tevens nog niet op de hoogte van het opschrift dat u en uw vader aan de finca hadden aangetroffen op 3 november. Die avond vertelde u alles aan uw moeder en bracht u tevens uw vader op de hoogte van de meest recente bedreiging, het pamflet. U had die dag reeds alle nodige opzoekingswerk verricht en had al vliegtuigtickets op het oog, u wachtte enkel nog op hun goedkeuring. Er werd vervolgens beslist dat jullie zouden vertrekken en de dag nadien reserveerde u de tickets. Tegen uw jongere broer en uw partner zei u dat u een vakantie had geboekt en dat jullie een toeristische rondreis zouden maken in Europa. Uw vader en uw zus, op dat ogenblik op vakantie in Aruba, bleven in Cali wonen.

Op 14 november 2019 verliet u samen met uw moeder (CG 1926373), uw jongere broer, uw partner (CG 1926409) en jullie zoontje Colombia en reisden jullie met het vliegtuig via Panama en Amsterdam naar België. Jullie kwamen de volgende dag, op 15 november 2019, aan in Brussel. Een dag later besloot u om in het hotel uw partner op de hoogte te brengen van alles wat er gebeurd was en haar de echte reden waarom jullie Colombia hadden verlaten, te vertellen. Vervolgens deden jullie op 18 november een verzoek om internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar Colombia vreest u dat de Aguilas Negras gevolg zullen geven aan de bedreigingen die ze aan uw adres maakten, dat zij u zullen doden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, het boekingsoverzicht en factuur van de vliegtuigtickets waarmee u en uw familie naar België zijn gereisd, een registratie van onroerend goed betreffende de finca van de familie in La Castilla, een uittreksel van het register van koophandel betreffende uw zaak Legion Motor, een certificaat vanwege de kamer van koophandel Cali, een document betreffende de oprichting van uw zaak Legion Motor, een kopie van de overlijdensakte van uw nicht V.P.M., een kopie van een certificaat over uw sociaal werk, een certificaat betreffende het lidmaatschap van uw moeder bij de Junta de Accion Comunal in de wijk Pasoancho, een certificaat betreffende de vakbondsactiviteiten van uw vader, foto's van een bedreiging aangebracht aan de finca, een pamflet vanwege de Aguilas Negras, een pamflet vanwege de ELN, een kopie van een aangifte bij La Fiscalia en een aantal nieuwsartikels en statistieken over sociale leiders in Colombia. Uw moeder, M.I.G.O. (CG 1926373), legde tevens haar paspoort en

identiteitskaart voor, alsook het paspoort en de identiteitskaart van uw jongere broer C.A.P.G. voor. Daarnaast legde ze een arbeidscontract neer van haar tewerkstelling in België. Uw partner, L.A.V.P. (CG 1926409), legde eveneens haar paspoort, het paspoort van jullie zoon S.P.V., en haar identiteitskaart voor."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de Vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner (CGVS L.A.V.P., p. 17; CGVS B.Y.P.G., p. 13), en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:

"Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud op het CGVS komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de Aguilas Negras, een gewapende groepering die u tevens twee keer zou bedreigd hebben omwille van uw activiteiten als sociaal leider (CGVS, p. 14, p. 26). U vreest tevens dat deze groepering ook uw familieleden zou willen viseren. Het CGVS dient echter vast te stellen dat noch uw profiel als sociaal leider, noch de bedreigingen die u omwille van uw vermeende sociaal leiderschap zou hebben ontvangen, kunnen overtuigen. Zowel bij het profiel dat u zichzelf aanmeet, zijnde sociale leider in de gemeenschap La Castilla, als bij de bedreigingen die u zou hebben ontvangen, kan het CGVS uitgelezen twijfels plaatsen betreffende uw geloofwaardigheid.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat wat u aanhaalt, het organiseren van verschillende activiteiten voor jongeren (CGVS, p. 16), niet noodzakelijk beschouwd kan worden als een vorm van sociaal leiderschap. Van een sociaal leider kan duidelijk leiderschap worden verwacht, alsook een niet-aflatende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap en een blijkende motivatie. Vanuit die optiek mag het opmerkelijk genoemd worden dat uw partner, met wie u reeds sinds 2011 een koppel vormt en met wie u samen een zoontje opvoedt (CGVS, p. 6-7), tijdens haar persoonlijk onderhoud in wezen weinig kan vertellen over uw vermeend sociaal leiderschap. Zo kan zij niet zeggen met wie u juist zou hebben samengewerkt of indien u diende te rapporteren aan een leidinggevende (CGVS L.A.V.P., p. 13, p. 15). L. kan tevens niet zeggen hoe u juist bepaalde activiteiten organiseerde en hoe u concreet uw leiderschap zou hebben aangepakt (CGVS L.A.V.P., p. 14). Meer nog, uw partner verklaart dat zij in wezen nooit gemerkt heeft dat u zich ooit thuis heeft beziggehouden met uw sociaal leiderschap en het organiseren van bepaalde activiteiten. Indien u werkelijk over een duidelijk profiel als sociaal leider zou beschikken, kadert het allerm minst in een logisch geheel dat u dit belangrijk aspect van uw leven niet meer in detail gedeeld zou hebben met uw levenspartner. Bovendien verklaart L. dat zij reeds gedurende heel haar leven op de hoogte was van de algemene situatie in Colombia en het feit dat sociale leiders er veel te lijden hebben (CGVS L.A.V.P., p. 11). Vanuit dat oogpunt is het merkwaardig dat zij vervolgens aangeeft dat ze zich wezenlijk nooit eerder angstig heeft gevoeld naar aanleiding van uw activiteiten (CGVS, p. 15-16). Indien u werkelijk een prominent sociaal leider zou geweest zijn in uw land van herkomst, kan enigszins worden verwacht dat de problematiek hierrond tot meer conversatie zou leiden tussen u en uw partner. Dat zij echter aangeeft dat ze ten aanzien van u en uw activiteiten nooit eerder een vrees koesterde hoewel de algemene situatie voor sociale leiders welbekend was, doet afbreuk aan uw verklaringen omtrent uw sociaal leiderschap en laat het CGVS toe te vermoeden dat uw voorgemeten profiel als sociaal leider in wezen een grove overschatting blijkt te zijn.

Daarenboven stelde u na de vermeende bedreigingen aan uw adres, gedrag dat in wezen niet verenigbaar lijkt te zijn met het gedrag dat men van een sociaal leider mag verwachten in dergelijke situaties. Zo mag het verbazen dat u, die beweert reeds zijn hele leven sociaal geëngageerd te zijn, zich reeds sinds lang inzette voor de gemeenschap en concreet reeds sinds een vijftal jaar zichzelf sociaal leider noemt (CGVS, p. 5, p. 16), zonder ook maar enige twijfel op een zeer korte tijdspanne en zonder iemand in te lichten uw leven in Colombia zou achterlaten. Dergelijk gedrag lijkt geenszins in overeenstemming te brengen met het door u voorgehouden profiel als sociaal leider. Indien u werkelijk dermate veel zou hebben betekend voor uw gemeenschap en werkelijk in die mate het sociaal leiderschap zou hebben opgevat, mag het op zijn minst opmerkingswaardig worden genoemd dat u binnen een tijdspanne van een tiental dagen uit het land bent vertrokken zonder ook maar enige waarschuwing omtrent rondgaande bedreigingen te uiten naar de gemeenschap toe (CGVS, p. 21; CGVS L.A.V.P., p. 21; CGVS M.I.G.O., p. 18, p. 21). U bracht enkel uw familie op de hoogte, zij het grotendeels na de feiten (zie infra), alsook legde u een klacht neer bij La Fiscalía (zie tevens infra). Van een sociaal leider kan echter enigszins verwacht worden dat hij begaan is met de leden van de gemeenschap, alsook met het lot van andere sociale leiders en de personen met wie hij samenwerkt. Vanuit die optiek mag het verbazen dat u nooit de mensen met wie u als sociaal leider zou hebben samengewerkt heeft ingelicht over de bedreigingen die u zou hebben ontvangen, daar dit tevens voor hen ingrijpende gevolgen zou kunnen gehad hebben, alsook dat u nooit concrete bescherming heeft gezocht voor deze gemeenschap. U en uw familie schuiven uzelf naar voren als een sociaal leider, maar het gedrag dat u zou hebben gesteld nadat u bedreigd zou zijn geweest, kan allerm minst overtuigen vanuit de intrinsieke karakteristieken van sociaal leiderschap.

Volledigheidshalve kan omtrent uw vermeend profiel als sociaal leider worden toegevoegd dat u niet in staat blijkt te zijn om ter staving van uw beweringen afdoende documentatie voor te leggen die een dergelijk profiel zou kunnen aantonen. Het certificaat dat u voorlegt (zie document 10 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) kan in deze niet overtuigen. Het betreft namelijk een kopie van een certificaat waarvan uit uw verklaringen blijkt dat u het niet zelf, maar via een vriend, bekam bij een politie-inspectrice nadat u reeds Colombia verlaten had (CGVS, p. 17-18). Het CGVS kan zich bijgevolg, tevens in het licht van bovenstaande vaststellingen, niet van de indruk ontdoen dat het in wezen gaat om een post factum gesolliciteerd stuk, bedoeld om uw asielrelaas op te smukken. Wat er ook van zij, dit certificaat kan niet afdoende bewijswaarde bieden om de door u aangehaalde beweringen te staven. Dit alles draagt bij tot de conclusie dat het CGVS een negatieve beoordeling dient te maken over de geloofwaardigheid van het u aangemeten profiel als sociaal leider.

Daarnaast kunnen ook de vermeende bedreigingen die u zou hebben ontvangen, het opschrift vanwege de Aguilas Negras aan de finca en het pamflet dat onder de deur van uw autozaak zou zijn geschoven, onmogelijk bestempeld worden als zijnde geloofwaardig. Om te beginnen kan daaromtrent worden opgemerkt dat de bewijzen die u aanlevert ter staving van uw verklaringen omtrent de vermeende bedreigingen, namelijk foto's van het opschrift en het desbetreffende pamflet (zie documenten 13 & 14 in de groene farde van het administratief dossier), niet als afdoende kunnen worden beschouwd. Wat de door u neergelegde foto's van de graffiti aan de finca betreft, dient te worden gesteld dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Aan het voorgelegde dreigpamflet, dat afkomstig zou zijn vanwege de Aguilas Negras, kan eveneens geen afdoende bewijswaarde worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst te fabriceren, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Ook de aangifte die u deed bij La Fiscalía (zie document 16 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) is geenszins in staat om de bovengenoemde vermeende bedreigingen aannemelijk te maken. De inhoud van deze aangifte kan niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, eenieder kan namelijk eender welke verklaring afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het bovendien te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

Wat betreft de aangifte bij het openbaar ministerie kunnen tevens nog een aantal opmerkingen worden gemaakt.

Vooreerst dient het CGVS vast te stellen dat u tegenover La Fiscalía nergens verklaart dat u een sociale leider zou zijn, nergens maakt u melding van het feit dat u sociaal geëngageerd zou zijn geweest voor de gemeenschap. Ook wanneer men u bij La Fiscalía expliciet vraagt naar wie u vermoedt dat de bedreigingen zou hebben geuit, stelt u dat u niemand verdenkt aangezien u geen vijanden heeft. Het

mag verbazen dat u het in die context nalaat om uw sociaal leiderschap naar voren te brengen, alsook dat u geen verdere bescherming heeft gezocht, hetgeen wederom bijdraagt aan bovenstaande vaststellingen, namelijk dat uw profiel als zijnde sociaal leider niet kan overtuigen. In Colombia kunnen sociale leiders immers bepaalde bijzondere bescherming aanvragen bij de Unidad Nacional de Protección (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Deze eenheid heeft onder andere de specifieke doelstelling om bescherming te bieden aan personen die in Colombia bijdragen aan de gemeenschap, waaronder in het bijzonder sociale leiders. U deed nooit beroep op dergelijke nationale beschermingsmogelijkheden. Integendeel, u verliet Colombia reeds een week nadat u de klacht bij La Fiscalía had ingediend en heeft op geen enkele manier nog eventueel verder onderzoek opgevolgd buiten het contacteren van een collega in de autozaak (CGVS, p. 23). Uit uw verklaringen kan tevens het vermoeden worden afgeleid dat de aangifte bij het openbaar ministerie louter een post factum gesolliciteerd stuk is om uw relaas op te smukken. Het hoeft weinig verder betoog dat bovenstaande vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling laten komen te staan.

Bovendien is het belangrijk om op te merken dat u de desbetreffende vermeende bedreigingen, waarin ook uw familie werd betrokken (CGVS, p. 14, p. 20), niet heeft gemeld aan uw partner, maar dat u L. pas nadat jullie reeds in België waren aangekomen heeft ingelicht over alle gebeurtenissen (CGVS, p. 23, p. 24-25; CGVS L.A.V.P., p. 18-19; CGVS M.I.G.O., p. 22-23). Deze vaststelling ondermijnt op onomkeerbare wijze de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven asielmotieven. Indien er werkelijk ernstige bedreigingen aan uw adres werden geuit en indien u werkelijk een gegronde vrees koesterde dat men u en uw familie iets zou willen aandoen, kan het allerm minst overtuigen dat u uw partner daarvan niet op de hoogte bracht. Voor jullie Colombia verlieten, bracht u met andere woorden op geen enkel moment een waarschuwing aan of maande u op geen enkel moment aan tot voorzichtigheid, maar liet u uw partner simpelweg zonder enige voorzorgsmaatregelen haar normale leven leiden (CGVS L.A.V.P., p. 19). Het mag verbazen dat u uw liefdespartner niet in vertrouwen heeft genomen en dat u, indien er werkelijk gevaar dreigde, haar op geen enkele manier in bescherming heeft genomen. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u L. haar laatste dagen in Colombia op een blijde en onbezorgde manier wilde laten doorbrengen (CGVS, p. 25), kan niet overtuigen aangezien dit gedrag fundamenteel tegenstrijdig is met de door u aangehaalde vrees. Ook het feit dat u denkt dat L. misschien niet zou zijn willen vertrekken indien ze de waarheid kende (CGVS, p. 25), doet onvermijdelijk afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Vervolgens wenst het CGVS aan te stippen dat ook u persoonlijk na het ontvangen van het vermeende dreigpamflet eenvoudigweg verderging met uw dagdagelijkse bezigheid. U ging, met uitzondering van een dagje vakantie om de aangifte in te dienen bij La Fiscalía, tot een tweetal dagen voor uw vertrek steeds werken in uw autozaak Legion Motor, nota bene op diezelfde plaats als waar het pamflet zou zijn aangekomen (CGVS, p. 6, p. 21). Dit getuigt niet bepaald van een acute en gegronde vrees wat u betreft. Ook uw vader, die tevens de boodschap aan de finca had aangetroffen (CGVS, p. 14, p. 18), woont nog steeds in dezelfde omgeving in Cali (CGVS, p. 22). Dat hij ondergedoken zou leven (CGVS, p. 9, p. 22), lijkt weinig geloofwaardig.

Hij werkt namelijk tot op heden al reeds drieëntwintig jaar bij hetzelfde overheidsbedrijf en is er tevens lid van de vakbond, hetgeen niet onmiddellijk veel discretie met zich meebrengt (CGVS, p. 7, p. 8, p. 13; zie ook document 12 in de groene farde van het administratief dossier). Bovendien geeft u aan dat uw autozaak tot op heden nog steeds open is en klanten ontvangt (CGVS, p. 21), maar dat er na het vermeende dreigpamflet op 5 november 2019 nooit meer iets vernomen is van de Aguilas Negras of andere dergelijke groeperingen (CGVS, p. 26). Dit wordt tevens bevestigd door uw moeder (CGVS M.I.G.O., p. 23). Dat er na jullie vertrek nooit meer enige opvolging blijkt geweest te zijn en er op geen enkele manier door de Aguilas Negras verder werd gevraagd naar de zogenaamd eerder geëiste 50 miljoen Colombiaanse peso's, een behoorlijk bedrag, doet bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden bedreigingen.

Wat daarnaast het pamflet vanwege de ELN betreft, dat iedereen in de gemeenschap La Castilla in de periode mei 2019 zou hebben bereikt (CGVS, p. 13, p. 15), kan worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u ten gevolge van dit zogenaamd pamflet een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade, zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren.

Zoals aangehaald zou het in deze gaan om een pamflet met een algemene boodschap, dat niet persoonlijk naar u was gericht. Uit uw verklaringen blijkt bovendien nergens dat dit eenmalige pamflet ook maar enige noemenswaardige gevolgen met zich mee heeft gebracht of dat er ooit nog iets van de ELN werd vernomen (CGVS, p. 13). Uw partner blijkt bovendien niet eens op de hoogte van deze

boodschap, daar zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangeeft dat voor zover zij weet, er enkel twee bedreigingen zijn aangekomen, namelijk de boodschap aan de finca en het dreigpamflet dat u onder de deur van uw zaak zou hebben aangetroffen (CGVS L.A.V.P., p. 21). Het CGVS verwijst met betrekking tot dit pamflet daarnaast eveneens naar de hierboven reeds uitgeschreven redenering dat aan een dergelijk pamflet, naar analogie met het vermeende pamflet vanwege de Aguilas Negras, weinig bewijswaarde kan worden toegekend omwille van de mogelijke manipuleerbaarheid ervan. Dit alles draagt bij tot het feit dat het CGVS gegronde twijfels kan plaatsen bij de ernst en geloofwaardigheid van dit algemene pamflet, alsook dat hieruit volgend geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofd kan worden vastgesteld.

Volledigheidshalve wordt door het CGVS nog bijkomend vermeld dat in de mate dat uw moeder in de rand van haar asielrelaas verwijst naar het feit dat zij tevens een sociaal leider zou zijn geweest in Colombia (CGVS M.I.G.O., p. 14-15), dient te worden aangestipt dat een loutere verwijzing naar een vermeend risicoprofiel niet kan volstaan. De vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of het reëel risico op ernstige schade, zoals aangegeven in de definitie van subsidiaire bescherming, dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. Uw moeder geeft tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS duidelijk aan dat zij nooit een gerichte bedreiging van een dergelijke groepering ontvangen heeft, noch dat iemand anders van de gemeenteraad waarvan ze lid was ooit dergelijke dreigboodschappen ontvangen heeft (CGVS M.I.G.O., p. 20). Ook bij de dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw moeder dat ze zelf nooit persoonlijk bedreigd werd (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tevens dient te worden opgemerkt dat ook in haar geval de term sociaal leider niet adequaat blijkt te zijn. Colombia telt talloze gemeenteraden, de zogenaamde Junta de Accion, met talloze leden. Louter een dergelijke betrokkenheid kan geenszins ondergebracht worden onder sociaal leiderschap. Dat ook uw moeder, net zoals u (zie tevens supra), aan haar medeleden nooit de ware toedracht voor vertrek meedeelde, maar eenvoudigweg aankondigde dat ze een tijdlang naar het buitenland zou gaan zonder verdere uitleg verschaffen (CGVS M.I.G.O., p. 15), doet eveneens afbreuk aan de ernst van haar engagement. Ook in haar geval kan het niet overtuigen dat zij geen waarschuwingen zou uiten naar de gemeenteraad toe dat er bedreigingen vanwege een gewapende groepering de ronde deden. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat zij omwille van haar activiteiten een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren.

Als laatste kan worden toegevoegd dat u geenszins kan aantonen dat u naar aanleiding van de dood van uw nicht en haar echtgenoot enige vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren. U legt een kopie van de overlijdensakte van V.P.M. neer, hetgeen bevestigt dat zij op de door u vooropgestelde datum in mei 2015 kwam te overlijden (CGVS, p. 11-12, p. 25; zie document 9 in de groene farde van het administratief dossier). Het CGVS dient echter aan te stippen dat u aan de hand van dit document op geen enkele manier kan aantonen dat het in deze gaat om uw nicht en dat zij in wezen op een gewelddadige manier om het leven werden gebracht. Daarnaast brengt u geen enkel verder bewijs aan dat V. actief zou zijn geweest als sociaal leider in Buenaventura en dat zij ten gevolge van haar sociaal leiderschap werd gedood.

Bovendien merkt het CGVS op dat wanneer u naar aanleiding van de vermeende naar u gerichte bedreigingen aangifte ging doen bij La Fiscalía, nergens melding maakte van desbetreffende gebeurtenissen omtrent uw nicht (zie document 16 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Wanneer men u die dag bij het openbaar ministerie vraagt of iemand anders van uw familie ooit werd bedreigd, antwoordde u beslist dat voor zover u wist, dat niet het geval was. Het CGVS kan bijgevolg ernstige twijfels plaatsen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het sociaal leiderschap en de moord op uw nicht. Wat er ook van zij, zowel u als uw partner en uw moeder geven duidelijk aan dat jullie eigenlijk in wezen voor haar dood weinig contact hadden met V. (CGVS, p. 12, p. 25; CGVS M.I.G.O., p. 23; CGVS L.A.V.P., p. 16). U zou tevens al ruim tien jaar niet meer met haar hebben samengewerkt en zij zou voornamelijk geopereerd hebben in Buenaventura, waardoor geenszins kan worden aangenomen dat u ten gevolge van de door u beschreven gebeurtenissen in 2015 enige vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Colombia.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten en die van uw partner (CG 1926409), uw moeder (CG 1926373), uw broer C.A.P.G. en uw zoontje S.P.V. betreft, jullie paspoorten en identiteitskaarten, dient het CGVS op te merken dat jullie identiteit in wezen niet wordt betwist. Het arbeidscontract van uw moeder, dat haar tewerkstelling in België aantoont, is in wezen niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Diezelfde redenering kan gemaakt worden voor het boekingsoverzicht en de factuur van de vliegtuigtickets, alsook voor het document betreffende de registratie van de finca in La Castilla als onroerend goed. De documenten betreffende uw autozaak Legion Motor, een oprichtingsbewijs, een uittreksel van het register van koophandel en een certificaat vanwege de kamer van koophandel te Cali, zijn in wezen louter administratieve documenten die geen toegevoegde waarde vormen ter staving van uw asielseklaar. Wat betreft het certificaat vanwege de politie-inspectrice betreffende uw sociaal leiderschap en het certificaat betreffende het lidmaatschap van uw moeder bij de Junta de Accion Comunal, verwijst het CGVS naar de hierboven uitgeschreven motivering, namelijk dat u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in geslaagd bent om uw profiel als sociaal leider, noch dat van uw moeder, aannemelijk te maken. Het certificaat betreffende het vakbondslidmaatschap van uw vader in Cali, kan in wezen niet gelinkt worden met de door u naar voren geschoven asielseklaren. Met betrekking tot de overlijdensakte van V.P.M., merkt het CGVS op dat er ten gevolge van deze gebeurtenis geen vrees voor vervolging in uw hoofde kan worden vastgesteld (zie supra). De foto's van de opschriften vanwege de Aguilas Negras aan de finca in La Castilla, het pamflet vanwege de ELN en het pamflet vanwege de Aguilas Negras kunnen bovendien niet overtuigen (zie supra). Het CGVS dient op te merken dat wat de aangifte bij La Fiscalia betreft, dit document geenszins in staat bleek te zijn om uw verklaringen omtrent uw asielseklaren te ondersteunen (zie tevens supra). De nieuwsartikelen die u voorlegt en de statistieken betreffende sociale leiders in Colombia die u aanbrengt, beschrijven vervolgens een algemene situatie in uw land van herkomst die u zoals hierboven reeds beschreven, niet heeft kunnen doortrekken naar een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade wat u betreft.

Op 3 augustus 2020 ontving het Commissariaat-generaal via een mailbericht van uw advocaat enkele opmerkingen met betrekking tot de inhoud van de notities van uw persoonlijk onderhoud, van het persoonlijk onderhoud van uw moeder en van dat van uw partner (zie administratief dossier). Deze opmerkingen werden meegenomen in de algemene beoordeling doch zijn inhoudelijk niet van die aard dat ze een ander licht op de genomen beslissing kunnen werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidsbeleid die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden

door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van 7 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombie_situation_securitaire_20180607.pdf, en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf, blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebelligroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander (regio Catatumbo), Arauca, de Pacific regio (Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco), Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 slechts 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuen vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen 458 burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld is bijgevolg zeer beperkt in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, namelijk 50 miljoen in 2019 <http://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population/>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, de Pacific regio, Antioquia, Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing in zake G.O.M.I., derde verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, M.I.G.O., verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 27 oktober 1971 in Cali, departement Valle del Cauca, Colombia. U bent getrouwd met C.H.P.Y.. Samen hebben jullie drie kinderen, een dochter, N.I.P.G., en twee zoons die tevens bij u in België zijn, B.Y.P.G. en C.A.P.G.. Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw zoon, B.Y.P.G. (CG 1926374), u baseert zich immers op identiek dezelfde asielmotieven:

“U, B.Y.P.G., verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 23 juni 1993 in Cali, departement Valle del Cauca, Colombia. U groeide op in Cali en woonde sinds uw geboorte steeds op hetzelfde adres in deze stad. U woonde er tot uw vertrek samen met uw ouders, C.H.P.Y. en M.I.G.O. (CG 1926373), uw zus N.I.P.G., uw minderjarige broer C.A.P.G. (8.952.170), uw partner L.A.V.P.(CG 1926409) en jullie tweejarige zoon S.V.P. (8.952.193). Na uw studies ging u aan de slag als automonteur, u richtte tevens een eigen zaak op genaamd Legion Motor in Cali.

Via uw grootmoeder langs vaderskant was uw familie in het bezit van een landgoed, een finca, in La Castilla, een landelijke gemeente niet ver van Cali. Uw grootmoeder was sinds lang erg sociaal geëngageerd en via haar raakte u tevens betrokken bij de sociale activiteiten die in La Castilla werden georganiseerd. Na de dood van uw grootvader en omwille van haar oplopende leeftijd, besloot uw grootmoeder haar sociaal engagement stop te zetten. U geraakte sinds 2015 à 2016 echter steeds meer betrokken als sociaal leider, in het weekend engageerde u zich voor de gemeenschap. U werkte samen met het gemeentelijk actiecomité van La Castilla en organiseerde voornamelijk activiteiten voor de jongeren van de gemeente. Zo zette u onder andere sportactiviteiten, culturele activiteiten en educatieve activiteiten op touw. Ook uw nicht, V.P.M. en haar echtgenoot waren sociaal geëngageerd. Zij was samen met haar echtgenoot actief in Buenaventura, departement Valle del Cauca. Jullie hadden echter niet vaak contact. In januari 2015 werd haar echtgenoot gedood, in mei 2015 werd ook zij om het leven gebracht omwille van haar sociaal leiderschap.

In mei 2019 vond u aan de finca een pamflet dat afkomstig was van de guerrillabeweging ELN, gericht aan alle inwoners van La Castilla. U besprak dat met de burens, zij hadden tevens allemaal hetzelfde pamflet ontvangen. U en uw familie wilden in het vervolg voorzichtig te werk gaan. U ging daaropvolgend echter door met het organiseren van sociale activiteiten voor de gemeenschap. Op zondagochtend 3 november 2019, ging u samen met uw jongere broer, uw vader en een oom naar de finca van de familie in La Castilla om er de dieren te voederen. Deze finca werd in wezen nooit permanent bewoond, maar werd voornamelijk gebruikt als een buitenverblijf voor de familie. Toen u en uw vader bij het kippenhok kwamen, merkten jullie tot jullie verbazing een boodschap op, die was aangebracht op de muren van het kippenhok met rode graffiti. In het groot stond te lezen: “Ga weg of we vermoorden jullie, Aguilas Negras AUC”. Niet veel later kwam ook uw oom aangelopen, die tevens de boodschap te zien kreeg. Uw jongere broer bleef steeds in de finca en heeft nooit de waarschuwing op het kippenhok gezien. Jullie waren erg geschrokken en beseften dat het ging om een kwestie van leven of dood. U besloot dan foto's te nemen van dit opschrift als bewijsmateriaal. Vervolgens gaven jullie snel de dieren te eten en sloten jullie de finca af.

Na deze dag is er nooit meer iemand van de familie teruggekeerd naar het landgoed. Jullie namen contact op met de buurman van de boerderij naast die van jullie, L., aan wie jullie vervolgens de dieren overlieten en aan wie jullie vroegen om op te ruimen. Uw vader, uw oom en uzelf kwamen overeen om

nooit aan iemand anders te vertellen wat jullie juist aangetroffen hadden. Jullie wilden de andere familieleden niet ongerust maken of hen angst bezorgen.

Op dinsdagochtend 5 november 2019 trof u een pamflet aan wanneer u uw zaak opende. Op de grond lag een bedreiging die afkomstig was van de Aguilas Negras en waarin u rechtstreeks werd aangesproken. In die brief werd tevens gezegd dat de Aguilas Negras voortaan aanwezig zouden zijn in La Castilla, dat u omwille van uw sociale activiteiten behoort tot de guerrillagroeperingen en dat u een som van 50 miljoen peso's moest betalen. U raakte in paniek en vertelde dit tegen uw collega, maar u besloot toch om de zaak die dag te openen aangezien er behoorlijk wat afspraken ingeboekt stonden en jullie veel werk voor de boeg hadden. De volgende dag, op 6 november 2019, ging u langs bij La Fiscalia om aangifte te doen van de bedreigingen die u had ontvangen. U besloot daarentegen om niets van dit alles te zeggen tegen de rest van uw familie. De volgende dagen begon u te zoeken naar mogelijkheden om Colombia te verlaten en de reis in orde te brengen.

Op 8 november besloot u om uw ouders in te lichten over het pamflet dat u had ontvangen in uw zaak. Uw moeder, actief bij de Junta de Accion in de wijk, was op dat ogenblik tevens nog niet op de hoogte van het opschrift dat u en uw vader aan de finca hadden aangetroffen op 3 november. Die avond vertelde u alles aan uw moeder en bracht u tevens uw vader op de hoogte van de meest recente bedreiging, het pamflet. U had die dag reeds alle nodige opzoekingswerk verricht en had al vliegtuigtickets op het oog, u wachtte enkel nog op hun goedkeuring. Er werd vervolgens beslist dat jullie zouden vertrekken en de dag nadien reserveerde u de tickets. Tegen uw jongere broer en uw partner zei u dat u een vakantie had geboekt en dat jullie een toeristische rondreis zouden maken in Europa. Uw vader en uw zus, op dat ogenblik op vakantie in Aruba, bleven in Cali wonen.

Op 14 november 2019 verliet u samen met uw moeder (CG 1926373), uw jongere broer, uw partner (CG 1926409) en jullie zoon Colombia en reisden jullie met het vliegtuig via Panama en Amsterdam naar België. Jullie kwamen de volgende dag, op 15 november 2019, aan in Brussel. Een dag later besloot u om in het hotel uw partner op de hoogte te brengen van alles wat er gebeurd was en haar de echte reden waarom jullie Colombia hadden verlaten, te vertellen. Vervolgens deden jullie op 18 november een verzoek om internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar Colombia vreest u dat de Aguilas Negras gevolg zullen geven aan de bedreigingen die ze aan uw adres maakten, dat zij u zullen doden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, het boekingsoverzicht en factuur van de vliegtuigtickets waarmee u en uw familie naar België zijn gereisd, een registratie van onroerend goed betreffende de finca van de familie in La Castilla, een uittreksel van het register van koophandel betreffende uw zaak Legion Motor, een certificaat vanwege de kamer van koophandel Cali, een document betreffende de oprichting van uw zaak Legion Motor, een kopie van de overlijdensakte van uw nicht V.P.M., een kopie van een certificaat over uw sociaal werk, een certificaat betreffende het lidmaatschap van uw moeder bij de Junta de Accion Comunal in de wijk Pasoancho, een certificaat betreffende de vakbondsactiviteiten van uw vader, foto's van een bedreiging aangebracht aan de finca, een pamflet vanwege de Aguilas Negras, een pamflet vanwege de ELN, een kopie van een aangifte bij La Fiscalia en een aantal nieuwsartikels en statistieken over sociale leiders in Colombia. Uw moeder, M.I.G.O. (CG 1926373), legde tevens haar paspoort en identiteitskaart voor, alsook het paspoort en de identiteitskaart van uw jongere broer C.A.P.G. voor. Daarnaast legde ze een arbeidscontract neer van haar tewerkstelling in België. Uw partner, L.A.V.P. (CG 1926409), legde eveneens haar paspoort, het paspoort van jullie zoon S.P.V., en haar identiteitskaart voor."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw zoon de Vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw zoon (CGVS M.I.G.O., p. 12; CGVS B.Y.P.G., p. 13), en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw zoon die u hieronder kunt lezen:

“Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud op het CGVS komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de Aguilas Negras, een gewapende groepering die u tevens twee keer zou bedreigd hebben omwille van uw activiteiten als sociaal leider (CGVS, p. 14, p. 26). U vreest tevens dat deze groepering ook uw familieleden zou willen viseren. Het CGVS dient echter vast te stellen dat noch uw profiel als sociaal leider, noch de bedreigingen die u omwille van uw vermeende sociaal leiderschap zou hebben ontvangen, kunnen overtuigen. Zowel bij het profiel dat u zichzelf aanmeet, zijnde sociale leider in de gemeenschap La Castilla, als bij de bedreigingen die u zou hebben ontvangen, kan het CGVS uitgelezen twijfels plaatsen betreffende uw geloofwaardigheid.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat wat u aanhaalt, het organiseren van verschillende activiteiten voor jongeren (CGVS, p. 16), niet noodzakelijk beschouwd kan worden als een vorm van sociaal leiderschap. Van een sociaal leider kan duidelijk leiderschap worden verwacht, alsook een niet-aflattende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap en een blijkende motivatie. Vanuit die optiek mag het opmerkelijk genoemd worden dat uw partner, met wie u reeds sinds 2011 een koppel vormt en met wie u samen een zoontje opvoedt (CGVS, p. 6-7), tijdens haar persoonlijk onderhoud in wezen weinig kan vertellen over uw vermeend sociaal leiderschap. Zo kan zij niet zeggen met wie u juist zou hebben samengewerkt of indien u diende te rapporteren aan een leidinggevende (CGVS L.A.V.P., p. 13, p. 15). L. kan tevens niet zeggen hoe u juist bepaalde activiteiten organiseerde en hoe u concreet uw leiderschap zou hebben aangepakt (CGVS L.A.V.P., p. 14). Meer nog, uw partner verklaart dat zij in wezen nooit gemerkt heeft dat u zich ooit thuis heeft beziggehouden met uw sociaal leiderschap en het organiseren van bepaalde activiteiten. Indien u werkelijk over een duidelijk profiel als sociaal leider zou beschikken, kadert het allerm minst in een logisch geheel dat u dit belangrijk aspect van uw leven niet meer in detail gedeeld zou hebben met uw levenspartner. Bovendien verklaart L. dat zij reeds gedurende heel haar leven op de hoogte was van de algemene situatie in Colombia en het feit dat sociale leiders er veel te lijden hebben (CGVS L.A.V.P., p. 11). Vanuit dat oogpunt is het merkwaardig dat zij vervolgens aangeeft dat ze zich wezenlijk nooit eerder angstig heeft gevoeld naar aanleiding van uw activiteiten (CGVS, p. 15-16). Indien u werkelijk een prominent sociaal leider zou geweest zijn in uw land van herkomst, kan enigszins worden verwacht dat de problematiek hierrond tot meer conversatie zou leiden tussen u en uw partner. Dat zij echter aangeeft dat ze ten aanzien van u en uw activiteiten nooit eerder een vrees koesterde hoewel de algemene situatie voor sociale leiders welbekend was, doet afbreuk aan uw verklaringen omtrent uw sociaal leiderschap en laat het CGVS toe te vermoeden dat uw voorgemeten profiel als sociaal leider in wezen een grove overschatting blijkt te zijn.

Daarenboven stelde u na de vermeende bedreigingen aan uw adres, gedrag dat in wezen niet verenigbaar lijkt te zijn met het gedrag dat men van een sociaal leider mag verwachten in dergelijke situaties. Zo mag het verbazen dat u, die beweert reeds zijn hele leven sociaal geëngageerd te zijn, zich reeds sinds lang inzette voor de gemeenschap en concreet reeds sinds een vijftal jaar zichzelf sociaal leider noemt (CGVS, p. 5, p. 16), zonder ook maar enige twijfel op een zeer korte tijdspanne en zonder iemand in te lichten uw leven in Colombia zou achterlaten. Dergelijk gedrag lijkt geenszins in overeenstemming te brengen met het door u voorgehouden profiel als sociaal leider. Indien u werkelijk dermate veel zou hebben betekend voor uw gemeenschap en werkelijk in die mate het sociaal leiderschap zou hebben opgevat, mag het op zijn minst opmerkingswaardig worden genoemd dat u binnen een tijdspanne van een tiental dagen uit het land bent vertrokken zonder ook maar enige waarschuwing omtrent rondgaande bedreigingen te uiten naar de gemeenschap toe (CGVS, p. 21; CGVS L.A.V.P., p. 21; CGVS M.I.G.O., p. 18, p. 21). U bracht enkel uw familie op de hoogte, zij het grotendeels na de feiten (zie infra), alsook legde u een klacht neer bij La Fiscalía (zie tevens infra). Van een sociaal leider kan echter enigszins verwacht worden dat hij begaan is met de leden van de gemeenschap, alsook met het lot van andere sociale leiders en de personen met wie hij samenwerkt.

Vanuit die optiek mag het verbazen dat u nooit de mensen met wie u als sociaal leider zou hebben samengewerkt heeft ingelicht over de bedreigingen die u zou hebben ontvangen, daar dit tevens voor hen ingrijpende gevolgen zou kunnen gehad hebben, alsook dat u nooit concrete bescherming heeft gezocht voor deze gemeenschap. U en uw familie schuiven uzelf naar voren als een sociaal leider, maar het gedrag dat u zou hebben gesteld nadat u bedreigd zou zijn geweest, kan allerm minst overtuigen vanuit de intrinsieke karakteristieken van sociaal leiderschap.

Volledigheidshalve kan omtrent uw vermeend profiel als sociaal leider worden toegevoegd dat u niet in staat blijkt te zijn om ter staving van uw beweringen afdoende documentatie voor te leggen die een dergelijk profiel zou kunnen aantonen. Het certificaat dat u voorlegt (zie document 10 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) kan in deze niet overtuigen. Het betreft namelijk een kopie van een certificaat waarvan uit uw verklaringen blijkt dat u het niet zelf, maar via een vriend, bekwaam bij een politie-inspectrice nadat u reeds Colombia verlaten had (CGVS, p. 17-18). Het CGVS kan zich bijgevolg, tevens in het licht van bovenstaande vaststellingen, niet van de indruk ontdoen dat het in wezen gaat om een post factum gesolliciteerd stuk, bedoeld om uw asielaanvraag op te smukken. Wat er ook van zij, dit certificaat kan niet afdoende bewijswaarde bieden om de door u aangehaalde beweringen te staven. Dit alles draagt bij tot de conclusie dat het CGVS een negatieve beoordeling dient te maken over de geloofwaardigheid van het u aangemeten profiel als sociaal leider.

Daarnaast kunnen ook de vermeende bedreigingen die u zou hebben ontvangen, het opschrift vanwege de Aguilas Negras aan de finca en het pamflet dat onder de deur van uw autozaak zou zijn geschoven, onmogelijk bestempeld worden als zijnde geloofwaardig. Om te beginnen kan daaromtrent worden opgemerkt dat de bewijzen die u aanlevert ter staving van uw verklaringen omtrent de vermeende bedreigingen, namelijk foto's van het opschrift en het desbetreffende pamflet (zie documenten 13 & 14 in de groene farde van het administratief dossier), niet als afdoende kunnen worden beschouwd. Wat de door u neergelegde foto's van de graffiti aan de finca betreft, dient te worden gesteld dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Aan het voorgelegde dreigpamflet, dat afkomstig zou zijn vanwege de Aguilas Negras, kan eveneens geen afdoende bewijswaarde worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst te fabriceren, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Ook de aangifte die u deed bij La Fiscalía (zie document 16 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) is geenszins in staat om de bovengenoemde vermeende bedreigingen aannemelijk te maken. De inhoud van deze aangifte kan niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, eenieder kan namelijk eender welke verklaring afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het bovendien te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

Wat betreft de aangifte bij het openbaar ministerie kunnen tevens nog een aantal opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst dient het CGVS vast te stellen dat u tegenover La Fiscalía nergens verklaart dat u een sociale leider zou zijn, nergens maakt u melding van het feit dat u sociaal geëngageerd zou zijn geweest voor de gemeenschap.

Ook wanneer men u bij La Fiscalía expliciet vraagt naar wie u vermoedt dat de bedreigingen zou hebben geuit, stelt u dat u niemand verdenkt aangezien u geen vijanden heeft. Het mag verbazen dat u het in die context nalaat om uw sociaal leiderschap naar voren te brengen, alsook dat u geen verdere bescherming heeft gezocht, hetgeen wederom bijdraagt aan bovenstaande vaststellingen, namelijk dat uw profiel als zijnde sociaal leider niet kan overtuigen. In Colombia kunnen sociale leiders immers bepaalde bijzondere bescherming aanvragen bij de Unidad Nacional de Protección (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Deze eenheid heeft onder andere de specifieke doelstelling om bescherming te bieden aan personen die in Colombia bijdragen aan de gemeenschap, waaronder in het bijzonder sociale leiders. U deed nooit beroep op dergelijke nationale beschermingsmogelijkheden. Integendeel, u verliet Colombia reeds een week nadat u de klacht bij La Fiscalía had ingediend en heeft op geen enkele manier nog eventueel verder onderzoek opgevolgd buiten het contacteren van een collega in de autozaak (CGVS, p. 23).

Uit uw verklaringen kan tevens het vermoeden worden afgeleid dat de aangifte bij het openbaar ministerie louter een post factum gesolliciteerd stuk is om uw aanvraag op te smukken. Het hoeft weinig verder betoog dat bovenstaande vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van uw aanvraag verder op de helling laten komen te staan.

Bovendien is het belangrijk om op te merken dat u de desbetreffende vermeende bedreigingen, waarin ook uw familie werd betrokken (CGVS, p. 14, p. 20), niet heeft gemeld aan uw partner, maar dat u L. pas nadat jullie reeds in België waren aangekomen heeft ingelicht over alle gebeurtenissen (CGVS, p. 23, p. 24-25; CGVS L.A.V.P., p. 18-19; CGVS M.I.G.O., p. 22-23). Deze vaststelling ondermijnt op onomkeerbare wijze de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven asielmotieven. Indien er werkelijk ernstige bedreigingen aan uw adres werden geuit en indien u werkelijk een gegronde vrees koesterde dat men u en uw familie iets zou willen aandoen, kan het allerm minst overtuigen dat u uw partner daarvan niet op de hoogte bracht. Voor jullie Colombia verlieten, bracht u met andere woorden op geen enkel moment een waarschuwing aan of maande u op geen enkel moment aan tot voorzichtigheid, maar liet u uw partner simpelweg zonder enige voorzorgsmaatregelen haar normale leven leiden (CGVS L.A.V.P., p. 19). Het mag verbazen dat u uw liefdespartner niet in vertrouwen heeft genomen en dat u, indien er werkelijk gevaar dreigde, haar op geen enkele manier in bescherming heeft genomen. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u L. haar laatste dagen in Colombia op een blijde en onbezorgde manier wilde laten doorbrengen (CGVS, p. 25), kan niet overtuigen aangezien dit gedrag fundamenteel tegenstrijdig is met de door u aangehaalde vrees. Ook het feit dat u denkt dat L. misschien niet zou zijn willen vertrekken indien ze de waarheid kende (CGVS, p. 25), doet onvermijdelijk afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Vervolgens wenst het CGVS aan te stippen dat ook u persoonlijk na het ontvangen van het vermeende dreigpamflet eenvoudigweg verderging met uw dagdagelijkse bezigheid. U ging, met uitzondering van een dagje vakantie om de aangifte in te dienen bij La Fiscalía, tot een tweetal dagen voor uw vertrek steeds werken in uw autozaak Legion Motor, nota bene op diezelfde plaats als waar het pamflet zou zijn aangekomen (CGVS, p. 6, p. 21). Dit getuigt niet bepaald van een acute en gegronde vrees wat u betreft. Ook uw vader, die tevens de boodschap aan de finca had aangetroffen (CGVS, p. 14, p. 18), woont nog steeds in dezelfde omgeving in Cali (CGVS, p. 22). Dat hij ondergedoken zou leven (CGVS, p. 9, p. 22), lijkt weinig geloofwaardig. Hij werkt namelijk tot op heden al reeds drieëntwintig jaar bij hetzelfde overheidsbedrijf en is er tevens lid van de vakbond, hetgeen niet onmiddellijk veel discretie met zich meebrengt (CGVS, p. 7, p. 8, p. 13; zie ook document 12 in de groene farde van het administratief dossier). Bovendien geeft u aan dat uw autozaak tot op heden nog steeds open is en klanten ontvangt (CGVS, p. 21), maar dat er na het vermeende dreigpamflet op 5 november 2019 nooit meer iets vernomen is van de Aguilas Negras of andere dergelijke groeperingen (CGVS, p. 26). Dit wordt tevens bevestigd door uw moeder (CGVS M.I.G.O., p. 23). Dat er na jullie vertrek nooit meer enige opvolging blijkt geweest te zijn en er op geen enkele manier door de Aguilas Negras verder werd gevraagd naar de zogenaamd eerder geëiste 50 miljoen Colombiaanse peso's, een behoorlijk bedrag, doet bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden bedreigingen.

Wat daarnaast het pamflet vanwege de ELN betreft, dat iedereen in de gemeenschap La Castilla in de periode mei 2019 zou hebben bereikt (CGVS, p. 13, p. 15), kan worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u ten gevolge van dit zogenaamd pamflet een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade, zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren. Zoals aangehaald zou het in deze gaan om een pamflet met een algemene boodschap, dat niet persoonlijk naar u was gericht. Uit uw verklaringen blijkt bovendien nergens dat dit eenmalige pamflet ook maar enige noemenswaardige gevolgen met zich mee heeft gebracht of dat er ooit nog iets van de ELN werd vernomen (CGVS, p. 13).

Uw partner blijkt bovendien niet eens op de hoogte van deze boodschap, daar zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangeeft dat voor zover zij weet, er enkel twee bedreigingen zijn aangekomen, namelijk de boodschap aan de finca en het dreigpamflet dat u onder de deur van uw zaak zou hebben aangetroffen (CGVS L.A.V.P., p. 21). Het CGVS verwijst met betrekking tot dit pamflet daarnaast eveneens naar de hierboven reeds uitgeschreven redenering dat aan een dergelijk pamflet, naar analogie met het vermeende pamflet vanwege de Aguilas Negras, weinig bewijswaarde kan worden toegekend omwille van de mogelijke manipuleerbaarheid ervan. Dit alles draagt bij tot het feit dat het CGVS gegronde twijfels kan plaatsen bij de ernst en geloofwaardigheid van dit algemene pamflet, alsook dat hieruit volgend geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofd kan worden vastgesteld.

Volledigheidshalve wordt door het CGVS nog bijkomend vermeld dat in de mate dat uw moeder in de rand van haar asielrelaas verwijst naar het feit dat zij tevens een sociaal leider zou zijn geweest in Colombia (CGVS M.I.G.O., p. 14-15), dient te worden aangestipt dat een loutere verwijzing naar een vermeend risicoprofiel niet kan volstaan. De vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of het reëel risico op ernstige schade, zoals aangegeven in de definitie van subsidiaire bescherming, dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. Uw moeder geeft tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS duidelijk aan dat zij nooit een gerichte bedreiging van

een dergelijke groepering ontvangen heeft, noch dat iemand anders van de gemeenteraad waarvan ze lid was ooit dergelijke dreigboodschappen ontvangen heeft (CGVS M.I.G.O., p. 20). Ook bij de dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw moeder dat ze zelf nooit persoonlijk bedreigd werd (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tevens dient te worden opgemerkt dat ook in haar geval de term sociaal leider niet adequaat blijkt te zijn. Colombia telt talloze gemeenteraden, de zogenaamde Junta de Accion, met talloze leden. Louter een dergelijke betrokkenheid kan geenszins ondergebracht worden onder sociaal leiderschap. Dat ook uw moeder, net zoals u (zie tevens supra), aan haar medeleden nooit de ware toedracht voor vertrek meedeelde, maar eenvoudigweg aankondigde dat ze een tijdlang naar het buitenland zou gaan zonder verdere uitleg verschaffen (CGVS M.I.G.O., p. 15), doet eveneens afbreuk aan de ernst van haar engagement. Ook in haar geval kan het niet overtuigen dat zij geen waarschuwingen zou uiten naar de gemeenteraad toe dat er bedreigingen vanwege een gewapende groepering de ronde deden. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat zij omwille van haar activiteiten een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren.

Als laatste kan worden toegevoegd dat u geenszins kan aantonen dat u naar aanleiding van de dood van uw nicht en haar echtgenoot enige vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren. U legt een kopie van de overlijdensakte van V.P.M. neer, hetgeen bevestigt dat zij op de door u vooropgestelde datum in mei 2015 kwam te overlijden (CGVS, p. 11-12, p. 25; zie document 9 in de groene farde van het administratief dossier). Het CGVS dient echter aan te stippen dat u aan de hand van dit document op geen enkele manier kan aantonen dat het in deze gaat om uw nicht en dat zij in wezen op een gewelddadige manier om het leven werden gebracht. Daarnaast brengt u geen enkel verder bewijs aan dat V. actief zou zijn geweest als sociaal leider in Buenaventura en dat zij ten gevolge van haar sociaal leiderschap werd gedood. Bovendien merkt het CGVS op dat wanneer u naar aanleiding van de vermeende naar u gerichte bedreigingen aangifte ging doen bij La Fiscalía, nergens melding maakte van desbetreffende gebeurtenissen omtrent uw nicht (zie document 16 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Wanneer men u die dag bij het openbaar ministerie vraagt of iemand anders van uw familie ooit werd bedreigd, antwoordde u beslist dat voor zover u wist, dat niet het geval was. Het CGVS kan bijgevolg ernstige twijfels plaatsen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het sociaal leiderschap en de moord op uw nicht. Wat er ook van zij, zowel u als uw partner en uw moeder geven duidelijk aan dat jullie eigenlijk in wezen voor haar dood weinig contact hadden met V. (CGVS, p. 12, p. 25; CGVS M.I.G.O., p. 23; CGVS L.A.V.P., p. 16). U zou tevens al ruim tien jaar niet meer met haar hebben samengewerkt en zij zou voornamelijk geopereerd hebben in Buenaventura, waardoor geenszins kan worden aangenomen dat u ten gevolge van de door u beschreven gebeurtenissen in 2015 enige vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofdte een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Colombia.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten en die van uw partner (CG 1926409), uw moeder (CG 1926373), uw broer C.A.P.G. en uw zoontje S.P.V. betreft, jullie paspoorten en identiteitskaarten, dient het CGVS op te merken dat jullie identiteit in wezen niet wordt betwist. Het arbeidscontract van uw moeder, dat haar tewerkstelling in België aantoont, is in wezen niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Diezelfde redenering kan gemaakt worden voor het boekingsoverzicht en de factuur van de vliegtuigtickets, alsook voor het document betreffende de registratie van de finca in La Castilla als onroerend goed. De documenten betreffende uw autozaak Legion Motor, een oprichtingsbewijs, een uittreksel van het register van koophandel en een certificaat vanwege de kamer van koophandel te Cali, zijn in wezen louter administratieve documenten die geen toegevoegde waarde vormen ter staving van uw asielaanspraak. Wat betreft het certificaat vanwege de politie-inspectrice betreffende uw sociaal leiderschap en het certificaat betreffende het lidmaatschap van

uw moeder bij de Junta de Accion Comunal, verwijst het CGVS naar de hierboven uitgeschreven motivering, namelijk dat u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in geslaagd bent om uw profiel als sociaal leider, noch dat van uw moeder, aannemelijk te maken. Het certificaat betreffende het vakbondslidmaatschap van uw vader in Cali, kan in wezen niet gelinkt worden met de door u naar voren geschoven asielmotieven. Met betrekking tot de overlijdensakte van V.P.M., merkt het CGVS op dat er ten gevolge van deze gebeurtenis geen vrees voor vervolging in uw hoofde kan worden vastgesteld (zie supra). De foto's van de opschriften vanwege de Aguilas Negras aan de finca in La Castilla, het pamflet vanwege de ELN en het pamflet vanwege de Aguilas Negras kunnen bovendien niet overtuigen (zie supra). Het CGVS dient op te merken dat wat de aangifte bij La Fiscalia betreft, dit document geenszins in staat bleek te zijn om uw verklaringen omtrent uw asielmotieven te ondersteunen (zie tevens supra). De nieuwsartikels die u voorlegt en de statistieken betreffende sociale leiders in Colombia die u aanbrengt, beschrijven vervolgens een algemene situatie in uw land van herkomst die u zoals hierboven reeds beschreven, niet heeft kunnen doortrekken naar een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade wat u betreft.

Op 3 augustus 2020 ontving het Commissariaat-generaal via een mailbericht van uw advocaat enkele opmerkingen met betrekking tot de inhoud van de notities van uw persoonlijk onderhoud, van het persoonlijk onderhoud van uw moeder en van dat van uw partner (zie administratief dossier). Deze opmerkingen werden meegenomen in de algemene beoordeling doch zijn inhoudelijk niet van die aard dat ze een ander licht op de genomen beslissing kunnen werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van 7 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombie_situation_securitaire_20180607.pdf, en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf, blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de

Santander (regio Catatumbo), Arauca, de Pacific regio (Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco), Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 slechts 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuen vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen 458 burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld is bijgevolg zeer beperkt in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, namelijk 50 miljoen in 2019 <http://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population/>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, de Pacific regio, Antioquia, Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikelen 2 en 3 van het Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM); artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951,

goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953; artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna Kwalificatierichtlijn); artikelen 48/3, 48/4, 48/6 §§ 4 en 5, en 48/7 van de Vreemdelingenwet; artikelen 57/6/2, *juncto* 62, van de Vreemdelingenwet; artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS., 27 januari 2004 - hierna KB CGVS); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht, de onafhankelijkheidsplicht, de onpartijdigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekers ontwikkelen dit middel als volgt:

"a) Wat betreft het profiel van de eerste verzoeker als 'sociale leider' Het CGVS hecht geen geloof aan het profiel van de eerste verzoeker als sociale leider. Ten eerste komt het CGVS terug op de definitie van sociale leider en oordeelt dat de activiteiten van de eerste verzoeker niet beschouwd moeten worden als sociaal leiderschap: 'Van een sociaal leider kan duidelijk leiderschap worden verwacht, alsook een niet-afflatende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap en een blijvende motivatie.' Nochtans staat het CGVS zijn definitie met geen enkel document. In het administratief dossier is enkel een document te vinden over de Unidad Nacional de Proteccion. Er is enkele informatie over de problemen die sociale leiders ondervinden, noch over hoe sociale leiders in Colombia werken, of welke sociale leiders precies geviseerd worden. Dit is nochtans cruciaal om te betwisten dat de eerste verzoeker, omwille van zijn activiteiten als sociale leider, vervolgingen riskeert in geval van terugkeer naar Colombia. Verzoeker was duidelijk een sociale leider. Het is een breed begrip, dat verschillende soorten activiteiten omvat'. De eerste verzoeker beschouwt zichzelf als 'Lider comunitario - Lider juvenil y de la infancia' (vrije vertaling: gemeenschapsleider - leider van de jongeren en kinderen). In die hoedanigheid vreest verzoeker voor vervolgingen door de gewapende groeperingen in Colombia. Dit werd niet onderzocht door het CGVS, maar verzoeker verklaart: 'Con la labor que yo desarrollaba se pretendia mantener a los jovenes y ninos enfocados en actividades que los mantuvieran alejados y protegidos de los malos pasos, ya que grupos ilegales y la delincuencia comun podia aprovecharse de ellos y reclutarlos para ser parte de estos grupos, pienso que esto era lo que pretendian las Aguilas Negras al hacer presencia en nuestra zona y amenazarme a mi, ya que para este grupo es mejor que los jovenes esten vulnerables y sin una buena orientacion, para que sea mas facil reclutarlos o hacerlos trabajar para ellos.' (Vrije vertaling : Met het werk dat ik deed, was het doel om de jongeren en kinderen gericht te houden op activiteiten die hen weghouden en beschermen tegen de slechte stappen, aangezien illegale groepen en gewone criminelen van hen konden profiteren en hen konden rekruteren om deel uit te maken van deze groepen. Ik denk dat dit was wat de Aguilas Negras wilden door aanwezig te zijn in ons gebied en mij te bedreigen, want het is beter voor deze groep dat de jongeren kwetsbaar zijn en zonder goede begeleiding, zodat het gemakkelijker is om hen te rekruteren of hen te laten werken voor hen.) Dit is essentieel om te begrijpen waarom verzoeker wel tot een sociale groep behoort dat vervolgingen riskeert, ondanks dat zijn profiel niet 100% overeenstemt met het cliché dat het CGVS heeft van een sociale leider. Het CGVS verwijst naar de UNHCR Guidelines van 2015, maar de situatie is compleet veranderd sinds 2015. Alle rapporten (zie bv. Stuk 5) wijzen op een forse stijging van het geweld tegen sociale leiders na 2015. Stuk 5 toont duidelijk dat het aantal doden ieder jaar stijgt: ze waren 132 in 2016, 208 in 2017 en 282 in 2018. De stijging zou onder meer gelinkt zijn aan het vredesakkoord dat gesloten werd met de FARC in 2016 (...)" (citaat uit stuk 5).

"De Verenigde Naties linken het ontstaan van nieuwe gewapende groepen aan de ontmanteling van de FARC ten gevolge van het Vredesakkoord: 'Describing those murders as a humanitarian crisis, she said many territories across Colombia are seeing a reconfiguration of illegal armed groups previously controlled by the FARC-EP. Tensions are also rising as elites seek to extract more natural resources, and those who suffer most are ethnic communities, youth, women and girls. Underlining the importance of the international community's support — and inviting the Council to visit and 'put yourselves in our shoes' — she also issued a list of protection-related demands to the national Government. 'Despite the peace agreement signed in 2016, there is still no real stable and durable peace for the people of Colombia,' she said.' (stuk 6) 'De situatie is dus enorm geëvolueerd sinds 2016. De guidelines van 2015 zijn duidelijk achterhaald. Het is verontrustend om te zien dat het CGVS geen enkele recentere bronnen geraadpleegd heeft.

Het CGVS verwijt aan verzoekers dat de tweede verzoekster, L. A., weinig kan vertellen over het sociaal leiderschap van haar partner, eerste verzoeker. Het is spijtig dat verzoeker niet geconfronteerd kon worden met deze vaststelling van het CGVS, om daar een verklaring over te bieden. Eerste verzoeker geeft toe dat hij zijn partner, tweede verzoekster, niet veel op de hoogte hield van zijn activiteiten. Tweede verzoekster was fier op zijn partner, op zijn engagement, maar tegelijk had ze schrik en was ze veel alleen, met haar zoontje. Zelf was ze niet geëngageerd. Ze toonde dan ook weinig interesse in waar haar partner concreet mee bezig was. Eerste verzoeker probeerde dan ook op te letten dat hij niet te veel vertelde over zijn activiteiten aan zijn partner om te tonen dat hij ook interesse had in zijn gezin. Daarnaast is het feit dat verzoeker die activiteiten reeds van jongs af aan uitvoerde, het was dus een soort routine voor hem geworden. Hij voelde de nood niet om die zaken met zijn partner te bespreken. Hij wou haar ook niet ongerust maken.

- Het CGVS verwijt eveneens aan L. A. dat, hoewel ze wist dat lider social een gevaarlijke functie is, ze geen bijzonder schrik had. Het klopt helemaal niet dat tweede verzoekster geen schrik had voor haar partner omwille van zijn activiteiten als sociale leider. Het is duidelijk dat ze daar weinig op te zeggen had, en dat ze fier was op haar partner. Toch had ze veel schrik en werd ze heel emotioneel gedurende het persoonlijk onderhoud (...)” (citaat notities PO tweede verzoekster, p. 17).

“Op dat moment vertelde de tweede verzoekster duidelijk dat ze veel schrik had voor haar partner. Ze was ook aan het wenen. Dit blijkt spijtig genoeg niet duidelijk uit het gehoorverslag. Daarnaast is het ook belangrijk te benadrukken dat tot 2019, eerste verzoeker en zijn familie nooit problemen hadden ondervonden omwille van hun activiteiten als sociale leiders. Ze wisten dat de situatie aan het verergeren was, maar ze dachten dat hun regio misschien nog gespaard werd door het geweld. Dit bleek onterecht te zijn toen eerste verzoeker de bedreigingen ontving.

- Het CGVS vindt het niet geloofwaardig dat eerste verzoeker, als sociaal leider, zo snel, zonder twijfel en zonder iemand in te lichten, het land zou verlaten. Het is heel opmerkelijk dat dit de voornaamste reden is waarom het CGVS niet gelooft in het engagement van eerste verzoeker als sociale leider, maar de vraag eigenlijk nooit gesteld heeft aan eerste verzoeker. Het CGVS concludeert inderdaad uit het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker dat hij onmiddellijk vertrokken is zonder iemand op de hoogte te brengen en zonder een soort vervanger te vinden voor de gemeenschap, maar de eerste verzoeker werd daar helemaal niet over gehoord. Hij heeft de kans niet gekregen om uit te leggen waarom hij dat op die manier gedaan had, en wat er met de gemeenschap zou gebeuren. Ook bijzonder is dat de enige persoon aan wie de vraag wordt gesteld is de partner van eerste verzoeker, die pas eens in België vernomen heeft waarom ze gevlucht zijn uit Colombia. Ze was bijgevolg de minst geschikte persoon om op die vraag te antwoorden. Was verzoeker gehoord geweest omtrent dat cruciaal element van de bestreden beslissing, dan had hij aan het CGVS kunnen verklaren waarom hij vertrokken is zonder iemand op de hoogte te brengen. De reden waarom de gewapende groepen in Colombia sociale leiders vermoorden, is deels omdat ze de gemeenschappen willen misbruiken in hun voordeel: drugshandel, rekruteren van jongeren, enz. Sociale leiders maken dit voor hen moeilijker. In die omstandigheden worden gemeenschappen vaak geïnfilteerd door leden van die gewapende groeperingen. De eerste verzoeker vermoedde dat zijn gemeenschap geïnfilteerd werd door de gewapende groepering. Hij vermoedt dat hij in hun weg stond om jongeren te rekruteren, omdat dankzij zijn werk als sociale leider hielp hij jongeren om met andere, gezonde activiteiten bezig te zijn en zo waren ze minder gemakkelijke prooien voor de gewapende groeperingen. Om geen risico's te nemen, ondanks dat het zijn hart scheurde, besliste de eerste verzoeker om niemand van de gemeenschap te informeren over zijn plannen.

Over het snel vertrek van verzoeker is het ook belangrijk te benadrukken dat toen verzoeker zijn activiteiten van sociale leider begon, het nog niet zo gevaarlijk was als vandaag. De laatste jaren is het veel gevaarlijker geworden. Het is de context van het stijgende aantal doden onder de sociale leiders, samen met de bedreigingen die verzoeker ontving, die hem uiterst ongerust hebben gemaakt en verklaren waarom hij uiteindelijk besloot om het land te verlaten.

- Eerste verzoeker zou zijn profiel van sociaal leider niet voldoende hebben aangetoond. Eerste verzoeker beschreef zijn activiteiten als sociale leider als volgt: (...) (citaat notities PO eerste verzoeker, p. 16); Over het attest van de politie dat de eerste verzoeker sociale leider is, vertelde eerste verzoeker het volgende (...)” (citaat notities PO eerste verzoeker, p. 17).

"Het is duidelijk niet omdat het document achteraf gemaakt werd dat het geen bewijswaarde heeft. Het gaat om een attest van een politieagent dat bevestigt dat de eerste verzoeker bekend was als sociale leider in die gemeenschap. Er zijn geen enkele aanwijzingen dat het document vervalst zou zijn. Het CGVS diende bijgevolg waarde te hechten aan de verklaring van een politieagent. Verzoekers verwijzen o.m. naar de aanbevelingen van het UNHCR terzake: « In more specific terms, Dutch guidelines state that the credibility assessment should include an assessment of all documents submitted by the applicant; the statements of the applicant compared with all that is known from independent and reliable resources about the situation in the country of origin or habitual residence and what has been assessed and determined in interviews with other applicants in comparable situations; and any other information concerning the relevant statements. Moreover, Australian guidance states that the decision-maker should assess all the available evidence 'in its entirety, not just in isolated parts.' Canadian guidance stresses that the determining authority would err if it ignored, misconstrued, or misapprehended evidence, and that it must ensure that its credibility findings are reasonable in the light of all the evidence, and that reasonable inferences were drawn from that evidence. This principle is also highlighted in the EAC Module on Evidence Assessment, which states that when determining whether or not the asserted material facts can be accepted as credible, the decision-maker must consider all the circumstances of the case at hand: 'All evidence having a bearing on the existence or non existence of an alleged fact will have to be taken into account.' (UNHCR, *Beyond Proof. Credibility assessment in EU Asylum Systems*, mei 2013, p. 74).

Verzoekers hebben ter goede trouw alle documenten waarover zij beschikten, neergelegd. De documenten zijn consistent met hun verklaringen. Het is niet duidelijk waarom het CGVS daar geen waarde aan hecht.

Wat betreft de klacht ingediend door eerste verzoeker. Het CGVS verwijt aan eerste verzoeker dat hij bij het parket niet vermeld heeft dat hij sociale leider was toen hij een klacht is gaan indienen. Er wordt ook verweten aan verzoeker dat hij geen beroep heeft gedaan op de Unidad de Proteccion Nacional. Wat de klacht bij het parket betreft, verklaart verzoeker dat hij niet geloofde op die manier beschermd te kunnen worden, maar hij wou dat er toch een spoor zou zijn van de bedreigingen die hij ontving. Hij verklaart dat de politie corrupt is in Colombia, ze geven informatie door aan de gewapende groeperingen. Verzoeker had dus geen vertrouwen bij het indienen van zijn klacht, en vond het veiliger om niet te vermelden dat hij gevisieerd werd door de gewapende groepen omwille van zijn profiel van sociale leider. Wat de Unidad de Proteccion Nacional betreft, is het volgens eerste verzoeker een entiteit door de regering gecreeerd, dat enkel dient om te doen alsof ze bezig zijn met het probleem van moorden op sociale leiders, maar in werkelijkheid biedt het heel weinig bescherming. Het is blijkbaar heel moeilijk om enige vorm van bescherming te verkrijgen van die instelling, maar ook als die bescherming toegekend wordt, duurt het heel lang voor dat het effectief georganiseerd wordt. En ook eens die bescherming geboden werd, blijkt het niet effectief. De eerste verzoeker had gehoord over de problemen met die instelling, en besliste daarom om niet op de dood te wachten zoals andere sociale leiders, maar om zijn leven zelf te beschermen. Enkele voorbeelden van personen die beroep hebben gedaan op de Unidad de Proteccion Nacional en toch vermoord werden:" (...) (citaten uit <https://www.telesurtv.net/news/colombia-narino-asesinan-lider-social-proteccion-20191228-0005.html>; <https://caracol.com.co/emisora/2020/05/16/barranquilla/1589635365286322.html>; <https://ultimasnoticias.com.ve/noticias/mundo/asesinan-a-lider-social-en-municipio-barranco-de-lobacolombia/>).

"Human Rights Watch schrijft in het World Report van 2020 over Colombia over de bescherming geboden door de overheid: "The National Protection Unit—a national body charged with protecting people at risk— has granted individual protection measures to hundreds of human rights defenders, providing cellphones, bulletproof vests, and bodyguards. Such measures are provided in response to threats, but many community leaders killed had not reported threats or requested protection. In April 2018, the government signed a decree creating collective protection programs for communities and rights groups at risk. It had not been implemented at time of writing. An action plan introduced in November 2018 to protect community leaders has not led to any evident results." (stuk 7)

De vader van eerste verzoeker verblijft nog in Colombia. Het CGVS stelt dat gezien de vader van eerste verzoeker nog in Colombia verblijft en geen problemen gekend heeft, de verzoekers ook waren kunnen blijven. Verzoekers wensen te preciseren dat de vader van eerste verzoeker het huis verlaten heeft en is gaan wonen bij de moeder van derde verzoekster, zijn schoonmoeder.

Ze woont ver van het huis waar verzoekers woonden. De vader van eerste verzoeker is nu heel voorzichtig, maar het is niet uitgesloten dat er toch ooit iets met hem zou gebeuren. Hij heeft echter de keuze gemaakt om het risico te nemen en het land niet te verlaten.

- *Er zouden geen verdere bedreigingen geweest zijn van Aguilas Negras. Het CGVS vindt het niet geloofwaardig dat Aguilas Negras geen verdere stappen ondernomen zou hebben om het geld te verkrijgen. Verzoekers antwoorden echter dat ze heel snel het land verlaten hebben, dat niemand nog naar de finca en naar hun huis is geweest, dat eerste verzoeker zijn werk verlaten heeft. Het is goed mogelijk dat Aguilas Negras pogingen heeft gedaan om opnieuw in contact te komen met eerste verzoeker, maar ze hebben er geen kennis van gezien ze 10 dagen na de bedreigingen reeds het land verlaten hadden.*

b) Wat betreft het profiel van de derde verzoekster Het CGVS is van oordeel dat de derde verzoekster geen grondige vrees kan invoeren gelinkt aan haar profiel van sociale leider omdat zij nooit bedreigingen ontvangen heeft. Ze behoort nochtans duidelijk tot de sociale groep van sociale leiders, gezien haar activiteiten. In Colombia zijn niet enkel de sociale leiders die bedreigingen ontvingen in gevaar, maar alle sociale leider. Dit blijkt duidelijk uit het World Report 2020 van Human Rights Watch (stuk 7).

c) Wat betreft de bedreigingen die de eerste verzoeker ontvangen heeft. Het CGVS is van oordeel dat de bewijzen die verzoekers hebben neergelegd over de bedreigingen niet als afdoende beschouwd kunnen worden. Men ziet niet in hoe de eerste verzoeker betere bewijzen zou kunnen brengen van die bedreigingen. Hij heeft inderdaad foto's neergelegd van het opschrift op de muur van de finca, en het pamflet neergelegd dat hij ontvangen heeft. Hij heeft ook een kopie van zijn klacht neergelegd. Het CGVS heeft hieromtrent onredelijke verwachtingen en legt een te hoge bewijslast in hoofd van verzoekers."

Wat betreft het risico op vervolging gezien het profiel van eerste en derde verzoeker wijzen verzoekers tenslotte op het feit dat de regio van herkomst van verzoekers, Valle del Cauca, bijzonder geïsoleerd is door de moorden op sociale leiders en citeren "According to the Institute of Studies for Development and Peace (INDEPAZ), during two months of lockdown, 25 activists have been murdered for protecting indigenous autonomy, endangered habitats from illegal mining and rights of vulnerable Afro-descendent populations... Since the start of this year, 100 social leaders have been killed by paramilitaries, FARC dissidents, ELN guerrilla and other criminal groups protecting lucrative drug routes. Among the departments most affected are Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca, Narino, Cordoba and Magdalena" (<https://www.business-humanrights.org/en/latest-news/colombia-25-social-and-environmental-activistsmurdered-since-the-beginning-of-quarantine>). Verder wijzen zij er op dat Valle del Cauca grenst aan Cauca en citeren hierover uit het OHCHR rapport van april 2020 (stuk 9) en dat een onderzoek van de Immigration and Refugee Board Canada de aanwezigheid van de gewapende groepering Aguilas Negras in de regio van Cali bevestigt (twee citaten uit stuk 10). Zij besluiten onder verwijzing naar stuk 8 dat de bescherming door de overheid niet effectief is, dat de Unidad de Proteccion Nacional niet verhindert dat sociale leiders vermoord worden en dat huidige regering verkiest het probleem te onderschatten in plaats van te proberen het op te lossen zoals HRW rapporteerde.

Verzoekers vragen in hoofdorde de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Verzoekers voegen volgende stukken toe aan hun verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing voor B.Y.P.G.;
2. Bestreden beslissing voor L.A.V.P.;
3. Bestreden beslissing voor M.I.G.O.;
4. Bjb aanstelling;
5. Insightcrime.org, 18.02.2020, Overview of Violence Against Social Leaders in Colombia;
6. UN Security Council, 14.07.2020, Increased attacks against Community Leaders, Human Rights Defenders Pose Gravest Threat to Colombia Peace Process, Special Representative Warns Security Council;
7. HRW, World Report 2020: Rights Trends in Colombia;
8. HRW, 19.06.2019, "Colombian Government Downplays Murder of Community Leaders";
9. OHCHR, 24.04.2020, Press briefing note on Colombia/right defenders killing;
10. Immigration and Refugee Board of Canada, Colombie : information sur la structure organisationnelle des Aigles noirs (Aguilas Negras); information indiquant si les Aigles noirs exercent leurs activités suivant une structure de commandement unifiée; information sur la nature de la coopération entre les différents groupes des Aigles noirs au pays; activités exercées par les Aigles noirs en 2015; relation que

les Aigles noirs entretiennent avec le gouvernement, y compris les cas d'infiltration ou de collusion (mars 2015-mai 2016).

3. Nieuwe elementen

Verwerende partij legt een aanvullende nota dd. 22 januari 2021 neer in toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij de COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 27 juli 2020 (hyperlink) te kennis wordt gebracht en aan de hand van deze COI Focus, alsook de reeds in de bestreden beslissingen geciteerde "*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia*" van september 2015 (hyperlink) en de COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 13 november 2019 (hyperlink) besloten wordt dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat verzoekende partij geen informatie aanbracht waaruit het tegendeel blijkt.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoekers om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoekster te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna "*Kwalificatierichtlijn*") en artikel 13, lid 1 van de Asielprocedurerichtlijn.

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dienen normalerwijs de verzoekers alle elementen tot staving van hun verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoekers dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, "*indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker*" (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen.

De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het

onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Tweede en derde verzoeksters baseren zich voor hun vraag om internationale bescherming op de vluchtmotieven van eerste verzoeker. Derde verzoekster baseert zich bijkomend ook op haar profiel als sociale leider vanwege haar activiteiten als lid van de junta de accion ten gunste van de gemeenschap. Eerste verzoeker is volgens zijn verklaringen als sociaal leider actief in La Castilla in Valle de Cauca sinds 2015, nadat hij al van jongs af aan zijn grootmoeder had geholpen die op haar beurt erg actief was geweest in sociale activiteiten tot de dood van haar man. Eerste verzoeker was daarbij vooral betrokken in het organiseren van sportactiviteiten voor jongeren in het weekend naast culturele en educatieve activiteiten. Volgens zijn verklaringen ontving eerste verzoeker verschillende bedreigingen van paramilitaire groeperingen. In mei 2019 vond hij aan de finca van de familie in La Castilla een pamflet dat aan alle inwoners van het dorp was gericht. Op 3 november 2019 ontdekte hij een bedreiging geschilderd op het kippenhok in de finca van zijn grootouders door een paramilitaire groep, Aguilas Negras. Op 5 november 2019 trof hij in zijn zaak een pamflet aan dat aan hem gericht was en ondertekend door dezelfde groepering waarin werd gesteld dat hij omwille van zijn sociale activiteiten behoorde tot de guerillagroepen en dat hij 50 miljoen pesos moest betalen. Eerste verzoeker diende klacht in de volgende dag bij La Fiscalía en begon hun vertrek uit Colombia voor te bereiden, waarna verzoekers op 14 november 2019 vertrokken.

Uit hun verklaringen blijkt dat de verzoeken om internationale bescherming hun oorsprong vinden in hun vrees voor vervolging door een niet-overheidsactor, de paramilitaire groepering Aguilas Negras. Het is niet betwist dat paramilitaire groeperingen in Colombia een actor van vervolging kunnen zijn in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekers ter staving van hun verzoek om internationale bescherming een aantal documenten voorleggen. De identiteitskaarten en paspoorten van verzoekers en eerste en tweede verzoekers zontje S.P.V tonen hun identiteit en nationaliteit aan, wat niet wordt betwist. Het arbeidscontract van derde verzoekster toont haar tewerkstelling in België aan maar is niet relevant voor de beoordeling van hun nood aan internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor het boekingsoverzicht en de factuur van de vliegtuigtickets. Het document betreffende de registratie van de finca in La Castilla als onroerend goed, de autozaak Legion Motor, een oprichtingsbewijs, een uittreksel van het register van koophandel en een certificaat vanwege de kamer van koophandel te Cali zijn louter administratieve documenten die aantonen dat de familie van verzoekers een finca bezit en dat eerste verzoeker een autozaak had maar ook deze elementen worden niet betwist door verwerende partij. De nieuwsartikels en de statistieken betreffende sociale leiders in Colombia hebben betrekking op de algemene situatie in Colombia maar verzoekers worden er niet in vernoemd.

Het certificaat vanwege de politie-inspectrice betreffende het sociaal leiderschap van eerste verzoeker en het certificaat betreffende het lidmaatschap van derde verzoekster bij de Junta de Accion Comunal, het certificaat betreffende het vakbondslidmaatschap van eerste verzoekers vader in Cali, de overlijdensakte van V.P.M., de foto's van de opschriften vanwege de Aguilas Negras aan de finca in La Castilla, het pamflet vanwege de ELN en het pamflet vanwege de Aguilas Negras en de aangifte bij La Fiscalia hebben wel betrekking op verzoekers' vluchtmotieven, maar moeten in samenhang met hun verklaringen en de door partijen neergelegde landeninformatie en gemaakte opmerkingen beoordeeld worden aangezien zij *an sich* geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers aantonen.

Hieruit blijkt dat verzoekers een inspanning hebben gedaan om hun verzoek te staven met documentair bewijs maar dat deze documenten niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade aan te tonen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.3. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verwerende partij geen geloof hecht aan eerste verzoekers profiel als sociaal leider in de gemeente La Castilla, noch aan de beweerde bedreigingen door Aguilas Negras. Verzoekers betwisten de analyse van verwerende partij en verwijten haar een clichématig beeld te hanteren van een sociale leider en haar definitie van een sociale leider niet te staven met enig document. In het verzoekschrift omschrijft eerste verzoeker zich als een "*gemeenschapsleider – leider van jonge kinderen*" en vreest in die hoedanigheid vervolging door gewapende groeperingen. Hij licht toe dat het werk dat hij deed tot doel had om jongeren en kinderen weg te houden van criminaliteit en minder kwetsbaar te maken voor rekrutering door illegale groepen en criminelen. Hij stelt te denken dat dit de reden is waarom Aguilas Negras in zijn regio aanwezig zijn en hem bedreigden.

Zonder begeleiding door mensen zoals eerste verzoeker zou het immers makkelijker zijn voor deze groepen om kinderen te rekruteren of voor hen te laten werken.

De Raad stelt vast dat waar verzoekers verwerende partij verwijten een definitie te hanteren van sociale leiders die niet gebaseerd is op enig document en dat het door verwerende partij aangebrachte document over de Unidad Nacional de Proteccion geen informatie bevat over de problemen en werkmethodes van sociale leiders, noch welke sociale leiders precies geviseerd worden, zij in het verzoekschrift zelf ook geen definitie aanbrengen van wat moet verstaan worden onder "*sociale leiders*", behalve de omschrijving die eerste verzoeker van zichzelf geeft.

Een goed begrip van de term sociale leider in de Colombiaanse context is noodzakelijk om de nood aan internationale bescherming van verzoekers te onderzoeken. Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen blijkt dat "*sociale leiders*" een generieke term is die een brede lading dekt van mensenrechten activisten, vakbondsmensen, journalisten, studentenleiders, leden van lokale boerenverenigingen gedemobiliseerde FARC-strijders, politici, journalisten, sociale leiders en leiders van Afro-Colombiaanse en inheemse gemeenschappen, vrouwenrechtenactivisten en LGBT-activisten. ACAPS vermeldt dat er sinds het vredesakkoord in 2016 meer dan 700 gemeenschapsleiders en

mensenrechtenactivisten zijn vermoord. Afro-Colombianen, de inheemse bevolking en activisten uit landelijke gebieden (COI Focus 13 november 2019, p. 21).

De ruime definitie van het begrip sociale leider wordt bevestigd in de geactualiseerde COI Focus van 27 juli 2020 door verwerende partij neergelegd bij aanvullende nota. Daarin leest de Raad dat de Colombia-onderzoeker voor ICG, Elizabeth Dickinson, een sociale leider definieert als *“iemand die opkomt voor zaken in zijn gemeenschap. Dit kan gaan over proper drinkwater, het oproepen tot het steunen van het vredesakkoord tot het verzet tegen rekrutering van kinderen door de gewapende groeperingen”* (COI Focus 2020, p. 27). Sociale leiders komen snel in conflict met gewapende groeperingen en grootgrondbezitters die vaak huurmoordenaars inschakelen, waardoor het niet altijd duidelijk is wie achter de moorden zit. Wat het aantal moorden en geweldplegingen op sociale leiders betreft, blijkt verder uit de beschikbare landeninformatie dat de cijfers hierover verschillen naargelang de bron, wat te maken heeft met het feit dat er tussen de verschillende instanties geen eenduidigheid bestaat over het begrip sociale leider (*idem*).

Verder blijkt uit de landeninformatie dat voor 2019 de organisatie Somos Defensores 124 moorden telt tegenover 155 in 2018, maar dat daarentegen het aantal bedreigingen in 2019 wel is gestegen tegenover het jaar voordien. Voor de eerste drie maanden van 2020 telde de organisatie 197 aanvallen op sociale leiders en 47 moorden, een stijging met 88 % wat het aantal moorden betreft tegenover dezelfde periode in 2019. De FIP vermeldt in haar rapport van mei 2020 voor de eerste vier maanden van 2020 een stijging van 10 % van het aantal aanvallen op sociale leiders. Wat het aantal moorden betreft, registreert de organisatie een stijging van 53 %. Het departement Cauca blijkt zowel in 2019 als 2020 het meest getroffen te zijn door het geweld tegen sociale leiders volgens beide bronnen (*idem*).

Voor zover verzoekers stellen dat verwerende partij geen recentere bronnen dan de UNHCR Guidelines zou gehanteerd hebben bij de beoordeling van de situatie van sociale leiders, kan de Raad hen niet bijtreden. In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar de COI Focus van 13 november 2019, waarin bovenvermelde informatie met betrekking tot de situatie van sociale leiders in Colombia is opgenomen.

Hoewel de definitie die wordt gehanteerd van het begrip sociale leider in de Colombiaanse context zeer ruim en uiteenlopende profielen kan omvatten, blijkt ook uit de landeninformatie dat de door gewapende groeperingen geviseerde sociale leiders in elk geval personen zijn met een zeker engagement en zichtbaarheid in de gemeenschap en die door hun activiteiten ingaan tegen de belangen van gewapende groeperingen. *In casu* stelt de Raad vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud eerste verzoeker eerder vaag blijft over de aard van zijn activiteiten als sociale leider. Hij verklaart dat hij bezig was met *“sportactiviteiten, culturele activiteiten, het inzamelen van geld om belangrijke feestdagen te vieren samen met de kinderen, studiebeurzen voor kinderen regelen en praatgroepen organiseren. Zodat die jongeren niet het slechte pad zouden opgaan richting drugs, geweld en criminaliteit”* (notities PO eerste verzoeker, p. 16). Hij stelt verder dat hij daarvoor samenwerkte met het gemeentelijke actiecomité van La Castilla maar dat hij geen foto's van zijn activiteiten kan voorleggen. Hij vermeed dit volgens zijn verklaringen omdat sociale leiders *“militaire doelwitten”* zijn en hij hierdoor sneller herkend en vervolgd zou kunnen worden.

Wel legt eerste verzoeker een certificaat neer vanwege een *“corregidora”* (volgens het document een overheidsfunctionaris die de rol van inspecteur vervult) van het Openbaar Ministerie van Santiago de Cali (zie administratief dossier eerste verzoeker, stuk 10 (vertaling)) waarin wordt bevestigd dat eerste verzoeker *“als gemeenschapsleider werk bij de gemeentelijke actiecomités en bij het lokale administratieve comité van de gemeente La Castilla sinds het jaar 2016”*. Eerste verzoeker verklaart hierover dat hij dit document via een vriend verkreeg nadat hij in België was toegekomen (notities PO eerste verzoeker, p. 17-18). De Raad stelt vast dat het voorgelegde document een kopie betreft en dus slechts relatieve bewijswaarde heeft aangezien de authenticiteit ervan niet sluitend kan worden vastgesteld. Bovendien is niet duidelijk op grond van welke gegevens en bevoegdheid een functionaris van het openbaar ministerie de sociale activiteiten van eerste verzoeker bevestigt en waarom hij zich voor een dergelijk attest tot het openbaar ministerie wendt en niet tot het actiecomité waarmee hij volgens zijn verklaringen samenwerkte en die in elk geval beter geplaatst zou zijn om dit te attesteren. Verzoekers betoog, onder verwijzing naar een studie van het UNHCR met betrekking tot het beoordelen van geloofwaardigheid in EU lidstaten van 2013, dat het niet duidelijk is waarom het CGVS geen waarde hecht aan dit document en dat er geen aanwijzingen zijn dat het document vervalst zou zijn, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen dat eerste verzoeker vaag blijft over zijn activiteiten als sociale leider noch aan de hiernavolgende bevindingen met betrekking tot de overschatting van het door hem aangemeten profiel van sociale leider. Aan de vermelding in het document dat hij *“algemeen gekend is*

in de plattelandssector omwille van zijn gemeenschapswerk" kan dan ook weinig waarde worden gehecht en de Raad stelt bovendien vast dat deze omschrijving ook geen verder inzicht geeft in de aard van zijn specifieke activiteiten als sociale leider.

Verder stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat tweede verzoekster, waarmee hij een relatie heeft sinds 2011, nagenoeg niets weet van zijn sociale activiteiten ook al was zij op de hoogte van de risico's waaraan sociale leiders worden blootgesteld in Colombia. Dat zij weinig interesse had voor zijn activiteiten en dat eerste verzoeker hier niet veel over vertelde om haar te tonen dat hij ook interesse had in zijn gezin, zoals verzoekers betogen, biedt geen overtuigende verklaring voor het gebrek aan kennis over diens activiteiten. Als hij in de weekends in weer was met zijn sociale activiteiten, zoals hij verklaart en tweede verzoekster ook fier is op haar partner en zijn engagement, is het niet aannemelijk dat zij nagenoeg niets weet over zijn activiteiten, die bovendien een risico inhielden voor het hele gezin volgens hun verklaringen. Verzoekers wijzen er op dat tweede verzoekster wel degelijk verklaarde schrik te hebben gehad omwille van eerste verzoekers activiteiten. Zij citeren daartoe haar verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud waar zij stelt dat zij een beetje schrik had toen eerste verzoeker doorging met zijn activiteiten nadat zijn nicht werd vermoord door een paramilitaire groepering in 2015 en dat als er iets slechts gebeurde met sociale leiders er altijd wel een vrees was dat er ten allen tijde iets kan gedaan worden tegen een sociale leider vooral omwille van het werk dat hij deed in La Castilla (notities PO tweede verzoekster, p. 17). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekster evenwel ook dat zij geen mening had over het sociaal leiderschap van haar partner maar dat zij respect had voor alles wat hij doet en dat er voor zover ze had begrepen nog nooit bedreigingen of iets dergelijks geweest was tegen eerste verzoeker en dat zij dan ook geen schrik had (notities PO tweede verzoekster, p. 15). De Raad stelt met verzoekers vast dat tweede verzoekster wel degelijk verklaard heeft dat zij schrik had omwille van zijn activiteiten, maar dat zij dit eerder linkte aan de moord op de nicht van eerste verzoeker dan aan zijn eigen activiteiten en dit situeerde in de algemene context van sociale leiders in Colombia. Verzoekers bevestigen overigens zelf dat eerste verzoeker en zijn familie tot 2019 nooit problemen hadden gekend omwille van hun activiteiten als sociale leiders, wat ook impliceert dat zij door paramilitaire groeperingen blijkbaar niet als een bedreiging voor hun activiteiten werden gezien. Verzoekers slagen er dan ook niet in de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen met betrekking tot het gebrek aan kennis van tweede verzoekster over eerste verzoekers activiteiten, te weerleggen. De Raad kan dan ook verwerende partij volgen waar zij in de bestreden beslissingen stelt dat het door eerste verzoeker aangemeten profiel van sociale leider een grove overschatting blijkt te zijn.

De Raad stelt verder vast dat eerste verzoeker op een tijdsspanne van 11 dagen nadat hij het opschrift van Aguilas Negras op de finca van zijn familie vond en 9 dagen nadat hij de aan hem persoonlijke gerichte brief met de eis om 50 miljoen pesos te betalen had gevonden, voorbereidingen trof om het land ter verlaten, klacht neer te leggen bij La Fiscalía, tickets te boeken en samen met tweede en derde verzoekster en hun zoon het land te ontvluchten. Uit zijn verklaringen blijkt niet dat eerste verzoeker op enig moment de andere mensen waarmee hij samenwerkte ten gunste van de gemeenschap inlichtte van de bedreigingen die hij volgens zijn verklaringen ontvangen had. Indien hij omwille van zijn activiteiten ten gunste van de gemeenschap zou belaagd zijn geweest door paramilitaire groeperingen zou het uiteraard in de lijn der verwachtingen liggen dat ook anderen binnen de gemeenschap die dergelijke activiteiten uitvoerden, zouden bedreigd worden. Het gegeven dat hij op geen enkele wijze trachtte de mensen waarmee hij samenwerkte hiervoor te waarschuwen of op zijn minst in te lichten van hetgeen hem was overkomen, doet niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekers ingeroepen feiten maar ook aan zijn profiel als sociaal leider, zoals terecht gesteld in de bestreden beslissingen. Immers zou kunnen verwacht worden van een persoon die al sinds jongs af aan betrokken is in allerlei activiteiten ten gunste van de gemeenschap dat hij minstens diegenen waarmee hij nauw samenwerkte te informeren zodat zij op hun beurt de nodige maatregelen zouden kunnen treffen voor hun eigen veiligheid. Dat eerste verzoeker hiermee niet werd geconfronteerd kan bezwaarlijk verweten worden aan de verwerende partij, nu de verplichting in artikel 17 § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om de verzoeker te confronteren met tegenstrijdigheden of het ontbreken van relevante elementen ter staving van het verzoek, geldt voor zover de ambtenaar dit tijdens het gehoor vaststelt. Bovendien is er geen regelgeving die de commissaris-generaal verplicht het onderzoek van de verklaringen van verzoekers tijdens het persoonlijk onderhoud te voeren en hebben verzoekers ook de mogelijkheid bij de Raad hierover de nodige toelichting te verschaffen waarvan zij *in casu* ook gebruik hebben gemaakt. Verzoekers' betoog terzake kan evenwel niet overtuigen. Eerste verzoeker verklaart dat hij vermoedde dat zijn gemeenschap geïnfiltreerd werd door de gewapende groepering en dat hij om geen risico's te

nemen besliste om niemand van de gemeenschap te informeren over zijn plannen. Voor zover verzoekers met de infiltratie door gewapende groepen bedoelen dat leden van deze groeperingen zich niet als dusdanig kenbaar maken wanneer zij zich in de gemeenschap inschakelen, brengen verzoekers geen informatie aan waaruit zou kunnen blijken dat dit een veelgebruikte methode zou zijn die wordt gehanteerd door deze groeperingen. Eerste verzoeker oppert dit weliswaar als mogelijke verklaring voor de manier waarop Aguilas Negras zou te weten gekomen zijn dat hij een sociale leider was (notities PO eerste verzoeker, p. 19) maar brengt verder geen informatie aan waaruit dit *in casu* zou kunnen blijken.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoekers de eigenlijke bedreigingen aan het adres van eerste verzoeker niet aannemelijk maken. Wat betreft de voorgelegde bewijsstukken met betrekking tot deze bedreigingen stellen de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende: *“Om te beginnen kan daaromtrent worden opgemerkt dat de bewijzen die u aanlevert ter staving van uw verklaringen omtrent de vermeende bedreigingen, namelijk foto's van het opschrift en het desbetreffende pamflet (zie documenten 13 & 14 in de groene farde van het administratief dossier), niet als afdoende kunnen worden beschouwd. Wat de door u neergelegde foto's van de graffiti aan de finca betreft, dient te worden gesteld dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Aan het voorgelegde dreigpamflet, dat afkomstig zou zijn vanwege de Aguilas Negras, kan eveneens geen afdoende bewijswaarde worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst te fabriceren, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Ook de aangifte die u deed bij La Fiscalia (zie document 16 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) is geenszins in staat om de bovengenoemde vermeende bedreigingen aannemelijk te maken. De inhoud van deze aangifte kan niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, eenieder kan namelijk eender welke verklaring afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het bovendien te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.*

Wat betreft de aangifte bij het openbaar ministerie kunnen tevens nog een aantal opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst dient het CGVS vast te stellen dat u tegenover La Fiscalia nergens verklaart dat u een sociale leider zou zijn, nergens maakt u melding van het feit dat u sociaal geëngageerd zou zijn geweest voor de gemeenschap. Ook wanneer men u bij La Fiscalia expliciet vraagt naar wie u vermoedt dat de bedreigingen zou hebben geuit, stelt u dat u niemand verdenkt aangezien u geen vijanden heeft. Het mag verbazen dat u het in die context nalaat om uw sociaal leiderschap naar voren te brengen (...)”

Verzoekers slagen niet in deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Waar zij argumenteren dat verzoeker zelf niet geloofde dat hij door de klacht bij het parket bescherming zou kunnen krijgen omdat de politie corrupt is en informatie doorgeeft aan gewapende groeperingen maar dit toch deed opdat er een spoor zou zijn van de bedreigingen en het veiliger vond om niet te vermelden dat hij een sociale leider was, stelt de Raad vast dat niet kan worden ingezien waarom eerste verzoeker een klacht indiende als hij er toch van overtuigd was dat de informatie zou worden doorgegeven aan de gewapende groeperingen. Uit de vertaling van de klacht blijkt dat de identiteit en het adres van eerste verzoeker wordt vermeld en hij ook expliciet melding maakt van het opschrift op het kippenhok dat verwijst naar Aguilas Negras, waardoor hij *de facto* zijn beweerde belagers alle informatie gaf om hem makkelijk te kunnen opsporen, wat niet strookt met zijn overtuiging dat de politie informatie doorgeeft aan de gewapende groeperingen.

Waar in de bestreden beslissingen ook wordt gewezen op het bestaan van een specifiek beschermingsprogramma voor sociale leiders via de Unidad Nacional de Proteccion en dat eerste verzoeker hier nooit beroep op deed, argumenteren verzoekers dat deze instelling slechts dient om de indruk te wekken dat de regering het probleem van de moorden op sociale leiders aanpakt, maar dat deze instelling in werkelijkheid weinig bescherming biedt, het ook moeilijk is om deze bescherming te krijgen dat hij niet wou wachten op de dood zoals andere sociale leiders en zijn leven zelf wou beschermen en dus geen beroep wou doen op deze instelling. Waar verzoekers verwijzen naar landeninformatie, waaronder een rapport van Human Rights Watch waaruit blijkt dat een aantal personen die beroep hebben gedaan op de Unidad de Proteccion toch zijn omgebracht, stelt de Raad vooreerst vast dat deze informatie in de lijn ligt van de informatie bijgebracht door verwerende partij en waaruit blijkt dat de bescherming geboden door de overheid via de Unidad Nacional de Proteccion inderdaad niet altijd effectief is.

Evenwel doet deze vaststelling geen afbreuk aan hetgeen hierboven reeds werd vastgesteld, met name dat verzoekers het profiel van eerste verzoeker als sociaal leider niet aannemelijk maken en dat ook de

beweerde bedreigingen aan het adres van eerste verzoeker niet geloofwaardig zijn. Bij gebrek aan geloofwaardigheid van hun verklaringen hierover is een verder onderzoek van de effectiviteit van de geboden bescherming via de Unidad de Proteccion dan ook niet noodzakelijk. Ten overvloede wijst de Raad er op dat uit het loutere feit dat personen die onder het beschermingsprogramma stonden vermoord werden, niet automatisch kan worden afgeleid dat het geheel van beschermingsmogelijkheden geboden door de Colombiaanse Staat tegen het geweld uitgaande van gewapende groeperingen als dusdanig niet doeltreffend zou zijn in de zin van artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet. Bovendien betreft de verplichting van de overheid om doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming te bieden een inspanningsverbintenis en geen resultaatsverbintenis.

Voorts stelt de Raad vast dat eerste verzoeker zijn partner slechts op de hoogte bracht van de bedreigingen en de ware reden voor hun reis naar België de dag nadat zij in België waren toegekomen. Dat eerste verzoeker zijn partner in het geheel niet op de hoogte bracht van de beweerde bedreigingen en van de drastische beslissing om Colombia voorgoed te verlaten onder meer omdat hij vreesde dat zij niet zou willen meekomen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen. Zeker nu tweede verzoekster zelf verklaarde op de hoogte te zijn van de risico's die sociale leiders liepen, kan niet ingezien worden waarom zij de nood om te vertrekken niet zou inzien indien er inderdaad tastbare bedreigingen aan het adres van eerste verzoeker zouden geuit zijn. Bovendien is het niet aannemelijk dat hij tweede verzoekster; ook al was het slechts enkele dagen; in de waan zou laten dat er niets aan de hand was en bij haar niet zou aandringen om voorzorgsmaatregelen te nemen en voorzichtig te zijn terwijl hij zelf beweert voor zijn veiligheid en dat van zijn familie te vrezen.

De bestreden beslissingen stellen dan ook op goede gronden het volgende: *"Bovendien is het belangrijk om op te merken dat u de desbetreffende vermeende bedreigingen, waarin ook uw familie werd betrokken (CGVS, p. 14, p. 20), niet heeft gemeld aan uw partner, maar dat u L. pas nadat jullie reeds in België waren aangekomen heeft ingelicht over alle gebeurtenissen (CGVS, p. 23, p. 24-25; CGVS L.A.V.P., p. 18-19; CGVS M.I.G.O., p. 22-23). Deze vaststelling ondermijnt op onomkeerbare wijze de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven asielmotieven. Indien er werkelijk ernstige bedreigingen aan uw adres werden geuit en indien u werkelijk een gegronde vrees koesterde dat men u en uw familie iets zou willen aandoen, kan het allerm minst overtuigen dat u uw partner daarvan niet op de hoogte bracht. Voor jullie Colombia verlieten, bracht u met andere woorden op geen enkel moment een waarschuwing aan of maande u op geen enkel moment aan tot voorzichtigheid, maar liet u uw partner simpelweg zonder enige voorzorgsmaatregelen haar normale leven leiden (CGVS L.A.V.P., p. 19). Het mag verbazen dat u uw liefdespartner niet in vertrouwen heeft genomen en dat u, indien er werkelijk gevaar dreigde, haar op geen enkele manier in bescherming heeft genomen. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u L. haar laatste dagen in Colombia op een blijde en onbezorgde manier wilde laten doorbrengen (CGVS, p. 25), kan niet overtuigen aangezien dit gedrag fundamenteel tegenstrijdig is met de door u aangehaalde vrees. Ook het feit dat u denkt dat L. misschien niet zou zijn willen vertrekken indien ze de waarheid kende (CGVS, p. 25), doet onvermijdelijk afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw asielmotieven."* De Raad stelt vast dat verzoekers deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, niet betwisten en neemt deze derhalve over in onderhavig arrest.

Ook het gegeven dat er geen verdere pogingen zouden geweest zijn van Aguila Negras om het geëiste bedrag van 50 miljoen pesos te verkrijgen of verdere bedreigingen aan het adres van zijn familie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen. Waar verzoekers voorhouden dat ze heel snel het land verlaten hadden en het goed mogelijk is dat Aguila Negras pogingen heeft ondernomen om opnieuw met eerste verzoeker in contact te komen, gaan zij er aan voorbij dat zij verklaarden dat de brief waarin dit bedrag geëist werd, gevonden werd in de autozaak van eerste verzoeker waarvan hij verklaart dat er ook een mede-oprichter was zodat zij zich ook tot hem hadden kunnen richten. Verder maken zij geen melding van enige verdere problemen die verzoekers vader, die een vakbondsleider is en dus ook een potentieel doelwit van de paramilitaire groepering, noch de moeder en zus van tweede verzoekster, die nog in Cali wonen (notities PO tweede verzoekster, p. 7) zouden gehad hebben met de paramilitaire groepering. Dat zij slechts 10 dagen na het begin van de bedreigingen zouden zijn vertrokken kan geen verklaring hiervoor bieden. Niets zou Aguila Negras immers weerhouden om de familie onder druk te zetten om het gevraagde geld te bekomen of na te gaan of eerste verzoeker zich eventueel bij hen zou schuil houden.

Dat zelfs geen poging zou worden ondernomen om verzoekers te lokaliseren ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake de beweerde bedreigingen. Dat ook eerste verzoekers vader ongemoeid werd gelaten ook na hun vertrek is een verdere indicatie voor de

ongeloofwaardigheid van hun verklaringen nu hij al vele jaren voor een overheidsbedrijf werkt en lid is van de vakbond en zijn echtgenote, derde verzoekster al vele jaren actief zou zijn voor het gemeentelijke actiecomité. Dat hij verhuisde naar zijn moeder doet hieraan geen afbreuk nu uit hun verklaringen blijkt dat zijn moeder eveneens in Cali woont (notities derde verzoekster, p. 9, 23) en dus nog steeds in dezelfde regio verblijft.

Wat tenslotte de vrees voor vervolging van derde verzoekster betreft omwille van haar beweerde profiel als sociale leidster, stelt de Raad vast dat deze als dusdanig geen verband houden met de door eerste verzoeker voorgehouden bedreigingen van Aguilas Negras waarbij 50 miljoen pesos werden geëist en zij verder geen elementen aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zij actief was als sociale leider noch dat zij omwille van activiteiten ten gunste van de gemeenschap persoonlijk problemen heeft ondervonden met de gewapende groeperingen of door hen bedreigd werd. De bestreden beslissingen stellen hierover op goede gronden het volgende: *“Volledigheidshalve wordt door het CGVS nog bijkomend vermeld dat in de mate dat uw moeder in de rand van haar asielrelaas verwijst naar het feit dat zij tevens een sociaal leider zou zijn geweest in Colombia (CGVS M.I.G.O., p. 14-15), dient te worden aangestipt dat een loutere verwijzing naar een vermeend risicoprofiel niet kan volstaan. De vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of het reëel risico op ernstige schade, zoals aangegeven in de definitie van subsidiaire bescherming, dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. Uw moeder geeft tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS duidelijk aan dat zij nooit een gerichte bedreiging van een dergelijke groepering ontvangen heeft, noch dat iemand anders van de gemeenteraad waarvan ze lid was ooit dergelijke dreigboodschappen ontvangen heeft (CGVS M.I.G.O., p. 20). Ook bij de dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw moeder dat ze zelf nooit persoonlijk bedreigd werd (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tevens dient te worden opgemerkt dat ook in haar geval de term sociaal leider niet adequaat blijkt te zijn. Colombia telt talloze gemeenteraden, de zogenaamde Junta de Accion, met talloze leden. Louter een dergelijke betrokkenheid kan geenszins ondergebracht worden onder sociaal leiderschap. Dat ook uw moeder, net zoals u (zie tevens supra), aan haar medeleden nooit de ware toedracht voor vertrek meedeelde, maar eenvoudigweg aankondigde dat ze een tijdlang naar het buitenland zou gaan zonder verdere uitleg verschaffen (CGVS M.I.G.O., p. 15), doet eveneens afbreuk aan de ernst van haar engagement. Ook in haar geval kan het niet overtuigen dat zij geen waarschuwingen zou uiten naar de gemeenteraad toe dat er bedreigingen vanwege een gewapende groepering de ronde deden. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat zij omwille van haar activiteiten een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren.”* Verzoekers slagen er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier te weerleggen. Door louter te poneren dat zij duidelijk behoort tot de groep van sociale leiders en dat uit het Human Rights World Report 2020 blijkt dat alle sociale leiders en niet enkel zij die bedreigingen ontvingen in gevaar zijn, slagen zij er geenszins in bovenstaande motieven die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Het komt immers aan verzoekers toe om hun vrees voor vervolging met concrete elementen te staven. Door de enkele verwijzing naar algemene landeninformatie tonen zij niet aan dat verwerende partij ten onrechte stelt dat derde verzoeksters lidmaatschap van een gemeenteraad niet kan beschouwd worden als sociaal leiderschap en zij zelf verklaart nooit persoonlijke bedreigingen te hebben ontvangen.

Het voorgaande volstaat voor de Raad om vast te stellen dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat het voordeel van de twijfel aan verzoekers niet kan gegund worden.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de verklaringen van verzoekers beoordeeld in het licht van de objectieve landeninformatie en de door hen bijgebrachte documenten met betrekking tot de bedreigingen die zij ontvingen omwille van de activiteiten van eerste verzoeker en derde verzoekster in hun beweerde hoedanigheid van sociale leiders, niet geloofwaardig zijn. Zij maken dan ook geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk.

Verzoekers verdere betoog, onder verwijzing naar landeninformatie met betrekking tot het geweld en moorden gepleegd op sociale leiders in hun regio van herkomst, met name Valle del Cauca en de doelwitten van Aguilas Negras, dat eerste verzoeker en derde verzoekster een ernstig risico lopen op vervolging is dan ook niet dienstig.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2(f) en 15 van de Richtlijn 2011/95/EU (voorheen oude artikelen 2(e) en 15 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming). Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekers geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie aangebracht door partijen blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Colombia.

6.3. In zoverre verzoekers zich, wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in de artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen waarbij geconcludeerd werd dat zij hun voorgehouden vrees niet aannemelijk maken. Verzoekers tonen verder geen andere persoonlijke kenmerken of omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke behandeling of bestraffing.

6.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De Raad stelt vast dat verweerder bij aanvullende nota van 22 januari 2021 de beschikbare landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld met de COI Focus “Colombia – Veiligheidssituatie” van 27 juli 2020.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie in Colombia grondig gewijzigd is na de ondertekening op 24 november 2016 van de vredesovereenkomst tussen de regering van president Santos en de “Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia - Ejército popular” (FARC-EP) die de 50-jarige burgeroorlog beëindigde. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat de onderhandelingen voor het vredesproces met het “Ejército de liberación nacional” (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, die aanvingen op 7 februari 2017, echter niet hebben geleid tot een staakt-het-vuren.

Het intern gewapend conflict met ELN blijft voortduren. Daarnaast vinden er nog steeds confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door

andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde departementen. Zowel uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia”* van september 2015, als de COI Focussen *“Republique de Colombia: Situation sécuritaire”* van 7 juni 2018 en *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 13 november 2019 en 27 juli 2020, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

De commissaris-generaal zet in zijn aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Narino. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten.

Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een

gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard."

In casu blijkt dat verzoekers afkomstig zijn van Cali, departement Valle del Cauca en er tot hun vertrek uit Colombia hebben gewoond, hetgeen niet wordt betwist.

Gelet op de voorgaande analyse besluit de Raad dat in het departement Valle del Cauca actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke verzoeker bij terugkeer naar deze regio van herkomst louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Het aantal burgerslachtoffers ten gevolge van het willekeurig geweld blijkt immers zeer beperkt.

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun beschermingsverzoek niet hebben verwezen naar de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Zij maakten geen enkele referentie aan het algemeen geweld in hun regio. Verzoekers brengen ook geen concrete objectieve informatie aan die voorgaande beoordeling van de veiligheidssituatie in Valle del Cauca kan ombuigen.

Bovenstaande neemt niet weg dat de veiligheidssituatie in Valle del Cauca ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoekers om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekers persoonlijke omstandigheden kunnen inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Valle del Cauca voor hen dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar dit departement een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

De Raad stelt hierbij vast dat verzoekers nalaten het bewijs te leveren dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Valle del Cauca. Tevens beschikt de Raad niet over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers' hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. Met betrekking tot de door verzoekers ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen zowel in rechte als in feite gemotiveerd zijn. Uit het betoog van de verzoekers blijkt dat zij de motieven van deze beslissingen kennen en begrijpen. Zij zijn er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat de aangevoerde schending van artikelen 2 en 3 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan

internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Volgens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Verzoekers voeren de schending aan van artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn, van artikel 57/6/2, *iuncto* 62 van de Vreemdelingenwet; van de *“onafhankelijkheidsplicht”* en van de *“onpartijdigheidsplicht”*, maar geven niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepalingen en beginselen geschonden achten geschonden achten. Het middel is in die mate niet ontvankelijk.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat verzoekers de beweerde problemen met paramilitaire groeperingen in Colombia niet aannemelijk maken gelet op de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen hierover. Bijgevolg is verzoekers' verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens dit gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers' land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET